

GEMEENTERAAD d.d. 2 DECEMBER 2019

=====

VOORZITTER: Een goeie avond iedereen. We zijn hier op de gemeenteraad, die als enige punt heeft strategisch project, sport- en recreatiepark Puyenbeke. En zoals voorgesteld aan de fractievoorzitters ga ik eerst het woord geven aan de schepen om een uitgebreide toelichting te geven en daarna geef ik het woord aan de fractieleiders in de gekende volgorde. Goed, schepen Buysrogge ...

DE MEYER: Voorzitter, bij ordemotie. Ik wil er u wel attent op maken – en ik heb u dat ook daarnet gezegd, ik heb het ook aan mijn collega Wymeersch gezegd – dit is een extra gemeenteraad op basis van een motie. Een motie, die ingediend is door de CD&V-fractie en die dan uiteraard ook het voorbereidend werk daarvoor gedaan heeft. Weliswaar op een vraag van collega Wymeersch, die ingegaan is op een suggestie van ons. Dus is het vrij logisch, dus is het vrij logisch dat straks in het debat, na de toelichting van de schepen, de CD&V-fractie als eerste zou tussenkomen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik geef u het woord.

WYMEERSCH: Ik zou eventueel akkoord kunnen gegaan zijn na overleg met mijzelf moest de CD&V-tussenkomenst gehouden worden door de fractievoorzitter en niet door collega aan mijn linkerzijde. Quod non, zodus ik moet mij al niet meer bedenken.

VOORZITTER: Ik geef het woord ook nog aan mijnheer Maes.

MAES: Ja, ik heb er geen probleem mee dat de CD&V opent, maar misschien kan ik dan ook naar voorschuiven, want uiteindelijk is deze gemeenteraad mogelijk geworden door het feit, dat wij onze interpellatie hebben ingetrokken. Dus dat kunnen we dan ook nog schuiven hé.

VOORZITTER: Ja, ik wou gewoon zeggen, er is een verzoekschrift gekomen van een heel aantal gemeenteraadsleden. En in die zin denk ik dat het een goed idee was om de geijkte volgorde te volgen, zijnde eerst de grootste fractie van de oppositie, de grootste fractie meerderheid en zo voort.

BURGEMEESTER: Tenzij dat de oppositie nog eens wil schorsen en onderling wil overleg plegen.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, de burgemeester brengt mij op een idee. Maar misschien ... Ik zal eventjes toelichten. Ik heb de overigens uitstekend samengestelde klacht van de collega's van de sp.a gelezen en daar heb ik toch uit menen te mogen opmaken – hetgeen dat ik trouwens al wist – dat er nog documenten zijn, die ons niet ter beschikking zijn gesteld.

Wij zijn daar vooralsnog niet op ingegaan, omdat ik nog altijd in blijde verwachting ben van de toelichting rond die nog niet aanwezige documenten van de schepen van zwemwater, die hier vanavond zijn toelichting komt geven en waarschijnlijk die ontbrekende documenten ook gaat voorstellen en ons overhandigen. Indien dat niet zou gebeuren, dan zouden wij natuurlijk ook best – maar ik kijk eerst naar de schepen of dat zijn intentie is, maar die blijft stil en ik heb hem deze week al verschillende keren stil weten zijn ...

BURGEMEESTER: Het is nog maar maandag hé.

WYMEERSCH: Awel ja. Maar dan zou ik eventueel bij ontbreken van deze documenten zullen wij straks overleggen, dat wij alsnog een schorsing vragen, ten einde die documenten toch te kunnen inzien. Maar ondertussen geef ik, mevrouw de voorzitter, toch het recht aan u om de vergadering verder te zetten.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch en ik stel voor, dat ik het woord geef aan schepen Buysrogge, schepen van zwembaden zoals u zegt. Schepen Buysrogge, u hebt het woord.

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, collega's. Vandaag ligt hier een belangrijk dossier voor. Een dossier waar al redelijk veel over gezegd en geschreven is geweest. En ik vind het ook goed, dat we hier vandaag ook een inhoudelijk debat daarover kunnen voeren. Ik ga voor jullie of samen met jullie proberen om toch nog eens eventjes terug te gaan naar de historiek. Niet te lang, ik zal jullie geruststellen. Twee, een aantal keuzes, een aantal principiële keuzes, die we als college gemaakt hebben. En drie, hoe het nu verder moet of kan in dit dossier. Dat is wat mijn kapstok van het verhaal, waar ik samen met jullie wil doorlopen. Eerst de historiek. Het is zo, dat na ook heel wat verkiezingsprogramma's te hebben gelezen, dat we bij de bekendmaking van ons coalitieakkoord, als ik die naam mag gebruiken, in oktober 2018, dat daar die beleids optie "meer zwembadwater", dat dat daar – en dat waren zo'n 10 punten, iedereen zal zich dat nog wel herinneren – dat daar die doelstelling, nl. het creëren van meer zwembadwater, dat dat daar ook al effectief geformuleerd stond. Dus dat dat een optie is, die hier leeft in de coalitie, in het stadsbestuur en daarin ook vermoedelijk gedragen door heel de gemeenteraad. Dat was toen op dat moment al duidelijk. We zijn er verder mee aan de slag gegaan. En op het moment, dat we ons beleidsprogramma voorgesteld hebben in maart/april, dan stond diezelfde beleidsdoelstelling, nl. meer zwembadwater, stond dat er ook met zoveel woorden in vermeld. En er stond toen in het beleidsprogramma erbij "een eerste onderzoek moet duidelijk maken op welke locatie dit gerealiseerd zal worden en met welke partners de stad dit wil realiseren". Zo stond het in het beleidsprogramma, waar we ook nog uitgebreid over gedebatteerd hebben.

Vervolgens zijn we dan in de organisatie aan de slag gegaan, maar ja, van hoe gaan we dat nu handjes en voetjes geven, hoe gaan we dat nu in uitvoering brengen. Een eerste stap, dat we erbij genomen hebben, is dat we zijn gaan aankloppen bij de mensen van het ISB, het Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid. Die hebben hun hoofdzetel hier in Sint-Niklaas, in de August De Boeckstraat. Een organisatie zal ik maar zeggen gesticht, opgegroeid, groot geworden in Sint-Niklaas. En dat is eigenlijk een kenniscentrum, dat ter beschikking staat van sportdiensten om die mee te begeleiden in beleidskeuzes, die gemaakt moeten worden of kunnen worden inzake sportbeheer. Van oudsher een expertisecentrum met zwembadervaring, maar door de jaren heen ook rond andere sportthema's heel wat expertise opgebouwd. We hebben daar samen met de zwembadbeheerder, de schepen van gebouwen, onze gedrieën hebben we daar een goed gesprek mee gehad. En dan hebben we gezegd van ja, hoe gaan we nu – dat was allemaal op het moment dat we, rond de periode dat we het beleidsprogramma uitgeschreven hadden – hoe gaan we er nu verder mee aan de slag. En onze eerste invalshoek was van ja, we moeten eigenlijk, om goed te zijn moeten we ons intern structureren, moeten we een stuurgroep oprichten. En dus die stuurgroep die is ook effectief opgericht. Die is ondertussen al een aantal keer samengekomen. De verslagen daarvan zitten in de bundels. Wie zit er in die stuurgroep? Dat is toch wel, allé, belangrijk om te beklemtonen. Dat is naast de politieke vertegenwoordigers van het schepencollege zijn dat ook een aantal vertegenwoordigers uit de specifieke beleidsdisciplines binnen de organisatie, die mogelijk één of andere specialisatie of één of andere kennis hebben in dit dossier. Dat is uiteraard de verantwoordelijke van de sportdienst en de zwembadbeheerder. De zwembadbeheerder, die ook aangeduid was of is als ambtelijke verantwoordelijke. De man van de planologie. Een verantwoordelijke vanuit financiën. De verantwoordelijke vanuit projecten gebouwen. En iemand van beleidsondersteuning. Dat was, zo is die eerste stuurgroep dan ook tezamen gekomen. En dan nadien is die stuurgroep ook uitgebreid met een vertegenwoordiger vanuit de sportraad, omdat we het toch ook van belang vinden - de sportraad, in eerste instantie moet die de stad beleidsadviezen geven omtrent sport – dat die ook van in die aanvangsfase in heel het traject betrokken is. We hebben ook gevraagd aan die verantwoordelijken of die vertegenwoordigers van de sportraad en ook aan alle anderen om, gezien de thematiek, om die besprekingen als vertrouwelijk te beschouwen hé. Er werd onderzoek gedaan onder andere door de planoloog – ik kom daar straks nog op terug – dus er werd aan de slag gegaan met belangrijke informatie. Er werd aan de slag gegaan in functie van beleidsvoorbereiding tot op het moment dat er dan die beslissingen zijn genomen. Dus die stuurgroep heeft eigenlijk die voorbereidingen getroffen om gedegeen een beslissing te kunnen nemen.

Een aantal andere zaken, die we in de loop van het voorjaar hebben gedaan om kwestie van ook wat, ja, ervaring op te doen, wat kennis in huis ook te kunnen opbouwen, is één, er zijn een aantal gesprekken geweest met andere gemeentebesturen, met andere sportdiensten, met andere verantwoordelijken vanuit de steden om te zien hoe zij dergelijke projecten, trajecten aanpakken. Twee, hebben we ook een aantal heel vrijblijvende – dat wil ik zeker beklemtonen – zonder enig engagement een aantal gesprekken aangegaan met uitbaters van zwembaden, zonder engagement, zonder ook dat er verslagen van zijn. Gewoon een vrijblijvende babbel. En er zijn een aantal plaatsbezoeken in tussentijd ook allemaal georganiseerd. En dat dus allemaal in functie van dossieropbouw, in functie van het nemen van beslissingen, in functie van in een aangroei dan naar die beslissing van de 4^e november, waar het college een aantal principiële keuzes gemaakt heeft – dat wil ik zeggen – een aantal principiële keuzes gemaakt heeft, die ook met zoveel woorden genoteerd staan in de strategische visietekst, gekoppeld aan de meerjarenplanning en waarover u als gemeenteraad bij de bespreking van de budgetten u ook kan uitspreken. Wat zijn nu die – dus dat was één, het voortraject – twee, wat zijn nu die keuzes die we gemaakt hebben? We hebben daar ook in mijn gemeenteraadscommissie van november hebben we daar uitgebreid over gedebatteerd, toch zeker voor de aanwezigen. We hebben een aantal keuzes gemaakt en ik ga ze – als dat goed is voor jullie – één voor één allemaal eens overlopen. Eén, de locatie. Ja, niet iedereen heeft dat gehoord. Ik wil beklemtonen, dat voor het locatieonderzoek, dat de planoloog van de stad dat onderzoek in volle onafhankelijkheid gedaan heeft. En dat die dus een locatieonderzoek gedaan heeft – het zit ook in uw dossier – dat die dus in volle onafhankelijkheid gedaan heeft, dat is voor mij belangrijk om dat te beklemtonen. Hoe is die tewerk gegaan? Hij heeft het zelf ook komen toelichten in de commissie. Die heeft eerst zeer ruim gekeken van welke zones binnen de stad komen er mogelijks in aanmerking om die sport, allé, dat zwembad op te realiseren. En hij heeft gekeken van eerst zeer ruim binnen de afbakeningen van het regionaal stedelijk gebied moet die zone liggen. Twee, heeft het de juridische bestemming. Dus is het ofwel recreatie ofwel openbaar nut ofwel gemeenschapsvoorziening. En drie, de site moet nu of in een latere fase mogelijk vacant geraken. En dat heeft ertoe gebracht, dat op basis van die parameters, op basis van die criteria, dat er 10 sites eigenlijk in aanmerking kwamen, die als zone mogelijks konden worden gebruikt als zwembad. Dan in een eerste fase – hij heeft in twee fases gewerkt – in een eerste fase heeft hij gewerkt met uitsluitingscriteria. Er zijn drie uitsluitingscriteria, die hij toegepast heeft en waardoor dat er al direct een 5-tal sites van de verdere opbouw verdwenen. Een eerste uitsluitingscriterium was of er voldoende beschikbare ruimte was. Dus we spreken dan over 5.500 m² vloerooppervlakte, 8.000 terreinoppervlakte.

En daardoor, door die parameter toe te passen, vielen automatisch het VP-plein en het schoolterrein op Benelux viel dat af. Twee, de ligging en de bereikbaarheid vanuit het centrum - in het kader ook van mobiliteit - moet die ligging in een straal van 2,5 km zijn van het centrum. Daardoor viel het mogelijke project ruiterpiste De Ster, viel dat af. En een derde uitsluitingscriterium was de realisatie binnen een redelijke termijn. En daardoor vielen ook Sinbad af en vielen campus Moerland af. Welke sites bleven dan nog over? Nog vijf, Puyenbeke, stationsomgeving noord, sportcentrum De Witte Molen, volkstuinten Mczakpark en weilanden op de KleibEEK. En dan is hij vervolgens aan de slag gegaan om een aantal andere criteria erop los te laten - bodem, fauna en flora, erfgoed, mens, mobiliteit – om tot de conclusie te komen, dat er eigenlijk twee sites als min of meer evenwaardig, volwaardig in aanmerking komen om dat nieuwe zwembad op te realiseren. En dat is Puyenbeke en stationsomgeving noord. Tot daar het onafhankelijke onderzoek, dat de planoloog gedaan heeft. De stuurgroep is met die studie vervolgens ook aan de slag gegaan. En het college heeft dan in de volgende fase op 4 november zich uitgesproken voor de site Puyenbeke. Site Puyenbeke werd ervoor gekozen omdat dat toch ook van belang is omdat daar dan een 2e doelstelling, sportgerelateerde doelstelling naar bovenkomt om sportpark Puyenbeke uit te bouwen als een polyvalente, groene, sportieve, recreatieve plek, waar niet alleen clubgebonden sporters terecht kunnen, maar waar ook ruimte is voor de individuele sporter én waar we ook mogelijkheden zien om die site ook nog verder te vergroenen, te bebossen, doorwaadbaar te maken en dergelijke elementen. Om dat eigenlijk in één verhaal te brengen. Dat met betrekking tot de locatie. Een tweede keuze was of we zouden gaan voor één zwembad of twee zwembaden. En daar is onze analyse, dat het huidige zwembad - weliswaar ondertussen 14 jaar geleden gerenoveerd - toch ook nog altijd deels een verouderde omgeving is om binnen te werken. Dat er ook heel wat exploitatie- en investeringskosten bij komen kijken om die site operationeel te houden en ook voor de toekomst goed beschikbaar te maken en te houden. De cijfers zitten ook mee opgeladen in het dossier. Om u een idee te geven, de huidige uitgaven – en dan spreek ik niet over grote investeringen op termijn, maar als ge nog alleen maar kijkt naar de exploitatie-uitgaven op dit moment, spreken we over 1.294.000 euro aan uitgaven op jaarbasis en qua opbrengsten spreek je over 328.000 euro. Dus dan kom je aan een huidige exploitatiekost op jaarbasis van 966.000 euro, zonder dat ik dan rekening hou met het miljoen aan investeringen, dat opgenomen was in het administratief memorandum. Dus blijft dat het Sinbad verouderd is en dat vanuit exploitatieoogpunt, vanuit operationeel oogpunt een grote site, één volwaardige site het meeste zinvol is. Ik heb in het verleden ook al – het is hier in de gemeenteraad ook al vermeld – dat dat mogelijk een vraag zou zijn van een bepaalde exploitant. Neen, dat is niet waar.

Dat is gewoon onze eigen keuze om te zeggen van laat ons gaan voor een nieuwe infrastructuur op een andere site dan die van Sinbad. Drie, dus wat met betrekking tot één of twee zwembaden. Drie, de keuze van exploitatievorm. Dus de DBFMO-formule, wat concreet voorligt. Die PPS-formule is een formule, die de laatste jaren ook enorm gegroeid is. Waar heel wat andere gemeentebesturen op één of andere manier ook mee werken. Belangrijke voordelen dat we daar aan die formule zien, is één, die partner. Wie dat zal worden, daarvoor moeten de procedures nog lopen. Dus daar moeten we nog bestekken en zo dergelijke meer opmaken. Er is nog heel wat werk, dat op de plank ligt. Het voordeel daarvan is, dat zo'n partner, dat die expertise heeft, dat die kennis in huis heeft, zowel voor te bouwen en die bouw af te stemmen op die exploitatie. Dus dat heeft sowieso ook voordelen. Twee, een tweede voordeel is dat er ook snelheid is qua realisatie. Als alles op één hand zit, met één partner wordt samengewerkt, dat er zowel de ontwerpfase, de bouwfase, dan alle technieken installeren, het onderhoud van die technieken en de exploitatie, dat dat allemaal, dat die stappen goed op elkaar kunnen aansluiten. Een derde element in het voordeel van een dergelijke formule is de financiële zekerheid. Je betaalt als stad, als gemeentebestuur betaal je een afgesproken vast bedrag. Een beschikbaarheidsvergoeding genaamd. En vervolgens ja, moet die exploitant daar dan verder mee aan de slag. Ten vierde heb je ook garanties, dat de bouw degelijk is. Dat die duurzaam is. En dat is niet voor onze schone ogen, voor wat het waard zou zijn, maar voor onze schone ogen dat die dat duurzaam wil maken. Maar die exploitant, die heeft ook de voordelen als zijn energiekosten laag zijn, dan is dat in het voordeel van de exploitant, want hij moet die energiefacturen, die waterfacturen en dergelijke meer moet hij betalen. Dus hij is gebaat met een kwaliteitsvol en duurzaam gebouw. En dan vijf, ook de maatschappelijke meerwaarde, dat die private partner kan aanbieden, is dat er recreatie is, dat er eventuele andere sport- of recreatiegerelateerde elementen in het aanbod zullen worden toegevoegd. Iets waar we als stedelijke organisator, op dit moment bv. hebben we dat niet in de aanbieding. Een private partner kijkt er wel naar. Wat voor ons, langs onze kant in een dergelijke DBFMO-formule van belang is, is één, de toegankelijkheid en de betaalbaarheid voor de Sint-Niklazenaars. Dan spreek ik niet alleen over de individuele zwemmers, maar dan spreek ik ook over de scholen en de clubs, dat het voor die scholen, voor die clubs, voor die individuele Sint-Niklazenaar betaalbaar is en blijft, ook in de toekomst. Dat is een belangrijk element, dat wij mee moeten nemen in ons verder denkwerk. Dus dat wil ik zeker meegeven. En twee, een ander belangrijk aandachtspunt voor ons, is een goede oplossing voor het huidige personeel. Die mensen, die leveren uitstekend werk. We hebben, we zijn met hen ook al in overleg gegaan.

We moeten er de volgende maanden op verder werken om samen met hen goeie oplossingen uit te dokteren, zowel voor de groep als voor de individuen. Dan met betrekking tot exploitatievorm. Vier, wat moet de minimale invulling zijn? We zeggen wel meer zwembadwater. Nu hebben we een 25 m-bad. Het moet dus groter zijn dan een 25 m-bad. Dat lijkt nogal wiedes. Daar hebben we gezegd van ja, het moet minstens, allé, het moet een 50 m-bad zijn. Er moet ook een, die multifunctionaliteit moet er ook inzitten, een instructiebad, multifunctioneel bruikbaar bad, beweegbare bodems en dat soort dingen meer. En er moet ook een recreatiegedeelte aangekoppeld zijn. Dus die elementen, die moeten ook nog verder verfijnd worden. Je ziet, er is nog heel wat werk, dat op de plank ligt. Dus er moet, dat moet ook nog in overleg met de gebruikers moet dat verder ook nog bepaald worden wat er exact allemaal in moet zitten. En daar willen we verder mee aan de slag gaan in een participatietraject. Vijf, de keuze rond algemene en juridische ondersteuning. We vinden het van belang, dat in heel het traject dat we zullen doorlopen, willen doorlopen, dat we daar op een onafhankelijke wijze ondersteund worden. Je hebt, je moet samenwerken in zo'n PPS-formule met een private partner. Maar het is van belang, dat we er goed over waken dat onze rechten zo goed als mogelijk beschermd worden. En vandaar dat we ook gezegd hebben in heel dat traject, in de aanloop naar het uitschrijven van een bestek, van een PPS-partner, in het toewijzen aan een PPS-partner willen we ook goeie juridische ondersteuning krijgen, zodat we er zeker van zijn, dat we de juiste keuzes maken. Zes – ik ben er bijna – de participatie. We hebben als, we maken als college nu een aantal principiële keuzes met betrekking tot de locatie, met betrekking tot de exploitatieformule, maar voor ons is het van belang, dat vanaf nu eigenlijk, dat we starten met die participatie. En dat moet dan concreet gaan over die invulling, dat we eraan willen geven. Dat gaat over de verschillende vormen van wat moet er juist in dat zwembad zitten. Maar dat gaat ook over bv. voor de buurt, wat moet er voor de buurt inzitten naar die invulling van dat openbaar domein. We willen ook voor Puyenbeke een visie ontwikkelen, waarbij dat die doorwaadbaarheid en zo gegarandeerd is. Ja, vandaar dat het net van belang is om te weten bij de bevolking, bij de buurt, wat zit er voor hen in? Welke voordelen kunnen ze er uithalen? Je hebt ook gezien de doelgroepen, die we er allemaal geformuleerd hebben. We denken dat dat redelijk volledig is, maar als er nog suggesties zijn, laat het ons gerust weten. Maar zowel de individuen, zowel de huidige zwemmers als de potentiële zwemmers, de kinderen, jongeren, sportraad, sportclubs, scholen, zorgsector, personen in groepsverband, gebruikers van de site, de basisschool die er zit, buurtbewoners die er zitten, dus al die mensen willen we betrekken in dat participatietraject. Collega's, mijn derde luik van mijn tussenkomst gaat over wat zijn nu de verdere stappen.

Ik ben blij, dat we hier vandaag een inhoudelijke bespreking kunnen voeren. We hebben met z'n allen denk ik al een aantal pogingen ondernomen, die telkens gestrand zijn. Maar het is wel een belangrijk dossier – en ik heb het in het verleden nogal gezegd – een dossier, dat legislatuur-overschrijdend werkt en vandaar dat ik ook vind, dat dat een debat ten gronde waard is. En dat dat de nodige sereniteit verdient. Ik heb denk ik in mijn verhaal aangetoond, dat dit dossier zeker niet af is. Er ligt nog heel wat werk op de plank en ik hoop eerlijk gezegd, dat je mij straks ook nog vragen gaat stellen waarvan dat ik moet zeggen “sorry, maar in deze fase moeten we jullie daarop het antwoord nog schuldig blijven”. Dat lijkt mij nogal logisch. We zijn hier ook nog maar bezig met het maken van een aantal principiële keuzes én met de budgettaire vertaalslag ervan. Heel wat werk ligt nog op de plank. Vandaar – ik heb het al gezegd – het college de 4e principiële keuzes gemaakt. De principiële keuzes zitten nu ook vervat in de strategische nota, gekoppeld aan de meerjarenplanning, budgetten voorzien in de meerjarenplanning, waar jullie zich hopelijk later op de ... (?) in positieve zin over uitspreken. Dit project is dus de 4^e door het college principieel goedgekeurd. Er is nadien ook, heb ik dat dossier ook voorgelegd aan de sportraad. En de sportraad heeft daar ook een gunstig advies over gegeven. Dat gunstig advies zit ook in het dossier. Ik denk dat ik de meeste elementen gezegd heb. Wat willen we nog doen? De volgende maanden willen we verder werken op die beslissingen en willen we verder uitvoering geven aan die beslissingen. En dat willen we doen door die visievorming rond die Puyenbekesite om daar werk van te maken. We willen ook onderzoeken of aankoop van bijkomende gronden of dat realistisch is. We willen die juridisch-technische ondersteuning willen we verder uitwerken. En we willen verder werk maken van het participatietraject, in de hoop dat we ook op jullie inbreng, hopelijk constructief – en dat mag gerust kritisch, ik kan er zeker tegen – om in de hoop dat we samen met jullie kunnen gaan voor onze beleidsdoelstelling, meer zwembadwater.

VOORZITTER: Ik dank de schepen. En dan geef ik nu het woord aan de heer Wymeersch om de eerste tussenkomst te beginnen.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik ga beginnen met eigenlijk het laatste stukje van de inleiding van de schepen. Want nu eerlijk gezegd, schepen, ge moet maar lef hebben. En ik ga nu geen zware boom opzetten over de procedure, die gevolgd is om hier vanavond te belanden, want qua participatie en transparantie mag dat wel tellen. Ik had nooit gedacht en ik denk dat ik dat ooit gebruikt heb in het verkiezingsdebat vorig jaar voor de gemeenteraadsverkiezingen, dat het beste van het vorige college was dat ze gedaan hadden, van de buurten en de inspraakmond dood te maken. Maar hetgeen ik van dit college meemaak en van deze meerderheid, dat tart elke verbeelding.

En het punt is, mijnheer de schepen, dat u hier dan zegt, dat u – en inderdaad, het klopt, het staat in uw beslissing van het schepencollege van 4 november over art. 4, over de inspraak – u heeft een principiële beslissing genomen over wat er moet komen, waar het moet komen en hoe het gaat worden uitgbaat en dan gaat u nu, gaat u vanaf 2020 gaat u beginnen met een participatietraject. Alles is in kannen en kruiken, de principes staan recht en nu gaat u hier spreken met individuele burgers, kinderen en jongeren, sportraad, sportclubs, scholen, zorgsector, noem maar op, ge kunt het zo gek niet bedenken. En die gaan allemaal mogen participeren. De vraag is, waaraan? Ze mogen de kleuren van de deur kiezen en de kleuren van het behangpapier en misschien de temperatuur van het water. En dat zal het zijn. En dan spreekt u, schepen, namens het college – want dat is één en ondeelbaar – over transparantie en participatie. Goed, we hadden het eigenlijk al voelen aankomen, want eigenlijk is het startschot van heel de procedure ... (overschakelen naar bandopname 2) ... die we hier al gevoerd hebben de laatste 6 weken, is door uzelf gegeven in een persartikel. De twee schepenen, de schepen van zinsbegoochelingen en de schepen van ruimtelijke wanorde, die samen in een groot artikel ... (?) de keuze al voor Puyenbeke. Daarover ondervraagd in de commissie en in de gemeenteraad van oktober mijn naam is haas, daar was over gedacht, daar wordt over gesproken, maar er is zeker nog niets. En 10 dagen later is er een collegebeslissing, dat alles er was. Dus kom ons alstublieft hier niet langer voor het lapje houden en voor zotteken spelen, dat kan dus niet meer zijn. Dat gaat niet. U heeft belangrijke informatie achtergehouden. Ik durf niet zeggen – want dat zou mij dan nog kwalijk genomen worden ook – dat ge hier en daar wel eens gelogen hebt, maar zover wil ik niet gaan. Collega's, we zitten dus met een politiek van voldongen feiten.

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Als u zegt, dat er geen beslissing is en er is een beslissing wel, dan hebt ge toch minstens de waarheid oneer aangedaan hé. Dat klopt niet, dat klopt niet. Mijnheer de schepen, dan moet ge toch eens naar een dokter gaan en een hele goeie hé als het kan. Er zit trouwens ene in de zaal, maar de keuze laat ik aan u over. Voorbereidende nota. Goh, dus de voorbereidende nota is natuurlijk zeer belangrijk. De voorbereidende nota, die er al was op het ogenblik dat u ontkende dat er nog niets was. Laat ons wel wezen. U spreekt over de buurt en als ik dan die voorbereidende nota lees, dan gaat die buurt absoluut geen hinder ondervinden van de toenemende mobiliteit. Er wordt trouwens verwezen in de voorbereidende nota, dat de nieuwe locatie, die u hebt voorzien, geprangd zit tussen twee belangrijke verkeersaders, die nu al overvol zitten, nl. de Plezantstraat aan de ene kant en de Hoge Bokstraat aan de andere kant.

Maar toch gaat de buurt niet te maken hebben onder de mobiliteit, meer nog, de Watermolenstraat, Watermolenbuurt, Watermolendreef gaat u vergroenen, gaat u dus verkeersluw maken en dan vraag ik mij af, hoe gaat ge met dat verkeer? Want dat nieuwe zwemcomplex gaat toch verkeer aantrekken? Als ge aan de ene kant met twee verstoppe assen, verkeersassen zit en aan de andere kant een vergroende buurt, dan vraag ik mij af hoe ge dat bijkomend verkeer gaat genereren. De locatie, neen, ik ga eerst de exploitatie, de kost eens bekijken. En u heeft terecht gezegd – en u kunt het weten als schepen van financiën – dat op dit ogenblik de exploitatiekost en de energiekost samen voor Sinbad ongeveer – ik rond af – 1.200.000 euro bedraagt. Goed. U gaat ervanuit, dat dit – neem ik toch aan – dat dat nieuwe zwemcomplex duurder zal zijn, vermits iets groter. Vermits iets groter. En u voorziet daarvoor 2 miljoen, inclusief, inclusief de investeringskosten. Dat moet u mij dan eens uitleggen, dat een groter zwemcomplex, dat dus sowieso al meer energie- en exploitatiekosten gaat kosten dan 1,2 miljoen van Sinbad, daar nog eens bovenop de investeringen die moeten gedaan worden door de privépartner weliswaar, dat dat 2 miljoen zou kunnen zijn. Ik denk als schepen van financiën, dat u de rekening toch eens opnieuw zal moeten maken en dat u eens een paar specialisten zult moeten raadplegen hoe het plaatje er nu juist uitziet. Wat u trouwens ook in de voorbereidende nota zegt, is – en dat heeft u natuurlijk, heeft u, want laat ons welwezen, die voorbereidende werkgroep, op het ogenblik dat ge daar ook politieke vertegenwoordigers van het college insteekt, dan is die voorbereidende werkgroep politiek gestuurd, punt aan de lijn, die werken niet onafhankelijk niet meer – maar toch staat er in de nota een zin die ge natuurlijk vergeten zijt “dat een geografische spreiding van eventueel 2 zwembaden veel interessanter is”. Maar dat is een zin, die plotseling verdwenen is uit die hoofden en waarmee geen rekening wordt gehouden. En dan kom ik direct op – want ik ga niet, anders gaat ge 4 keer hetzelfde horen, ik pik hier en daar wat uit – wat met Sinbad? En ge zegt Sinbad is verouderd. Ge moest in de grond zinken van schaamte. Sinbad is 12 à 13 jaar terug functioneel, nadat heel de middenbouw is vernieuwd, heel de middenbouw is vernieuwd. En ik herinner mij de discussie – en sommigen hier in de gemeenteraad zullen zich die discussie ook nog herinneren – onder leiding van schepen Vercauteren is die keuze uiteindelijk gemaakt, want er was een keuze. En men heeft getwijfeld in de gemeenteraad en in het toenmalige college. Wat gaan we doen met Sinbad? Gaan we het niet meer hernieuwen? Of gaan we het wel hernieuwen? Het alternatief was – luister goed – een nieuw zwembad aan het recreatieoord De Ster. Ik kom daar straks op terug. Men heeft op dat ogenblik gekozen voor een nieuw, een vernieuwd Sinbad. Het is misschien nog niet ja, volledig afgeschreven, maar u hebt het afgeschreven. Het is 12 jaar functioneel.

Ik heb de afgelopen weken met een aantal aannemers en onderaannemers, die eraan meege- werkt hebben, gepraat. Die zijn om te barsten van colère, dat ze zulk werkstuk hebben afgele- verd, dat nu door deze stad – die uiteindelijk hun oorspronkelijke opdrachtgever was 13 jaar geleden – dat dat wordt tenietgedaan. Ge moet eens met die mensen gaan klappen. Het is mis- schien nuttig. En dan krijgt ge misschien een ander inzicht. Mijnheer de schepen, ik wil er nog eens op wijzen, dat alleen dat nieuw bad – en dat zou u moeten weten – onvoldoende zal blij- ken. Onvoldoende zal blijken om de capaciteit, die nu tekort is, want er is te weinig capaciteit, om die op te vangen. En u kunt zeggen van ja, het zwembad zal 50 m zijn, olympische afme- tingen. Maar het is niet omdat ge van 25 m lengte in de banen naar 50 m lengte gaat, dat ge uw capaciteit verdubbelt. Vergeet dat maar hé. Daar blijven altijd maar 8 banen hé. Daar blij- ven altijd maar 8 banen. Er zal hogere capaciteit zijn, maar geen verdubbeling. Als ge rekent op een verdubbeling, dan zwemmen ze daar terug binnen x-aantal maanden als het open ge- gaan is terug hoofd tegen voet. Trouwens – en dat is een detail, dat ik hier in het verleden al dikwijls heb aangebracht – door het ja, verkopen of weet ik veel wat ge ermee gaat doen van Sinbad, gaat ge natuurlijk weer een stukje van het eigen Sint-Niklase patrimonium ja, teniet- doen in feite, van de hand doen. En dat is de laatste tijd wel een beetje meer de mode van de Sint-Niklase colleges, dat het patrimonium wordt ontmanteld. Over de financiering heb ik het hier al eventjes gehad. Trouwens, ik herinner mij de tijd, dat wij – het is van voor 1418 – dat de scholen één keer per week of minstens toch één keer om de 14 dagen gingen zwemmen. Nu is dat veel minder, die frequentie. Heeft ook te maken met het feit, dat er weinig plaats is. Maar als u een groter bad aanbiedt, dan zou het best wel eens kunnen zijn, dat er dus ook de scholen terug geneigd zullen zijn van meer zwemuren aan te bieden in het kader van hun les- sen lichamelijke opvoeding. U moet daar rekening mee houden, maar daar heeft u geen reke- ning mee gehouden, omdat u nooit of nog niet met de scholen hebt gesproken, wat de wensen en de verzuchtingen zijn. En ik weet, dat de wensen en verzuchtingen van de schoolinstanties zijn om meer zwemuren te kunnen aanbieden. Dat hebt ge niet ingecalculeerd. Dus ik denk als ge afstapt van twee zwembaden en opteert voor één zij het nieuw en groter zwembad, dat u van een kale reis zou kunnen thuiskomen. Dan de keuze voor Puyenbeke. Quod erat demon- strandum, wat moet bewezen worden, is bewezen. En er staan inderdaad twee uitgangspunten in uw Witboek of in het stadsgesprek of hoe u het ook wil noemen. Aan de ene kant van Puyenbeke iets groot en iets fantastisch sportief maken en aan de andere kant een zwembad. Goed. De twee samenbrengen, dat was het ideaal. En daarvoor is dan het locatieonderzoek gebeurd en gestuurd. En gestuurd.

En daar waar u gaat kijken naar mogelijke locaties binnen het regionaal stedelijk gebied en er zijn er een aantal opgesomd, waarvan er sommige bij waren en ik ga ze niet noemen, waarvan iedereen in deze zaal zegt van “waar hebben ze dat gehaald”, het is om er 10 te vinden, dat ze er 10 gevonden hebben hé. De volkstuintjes, allé, ik bedoel maar ... Had ge die aangeslagen, dan was het kleine opstand geweest, denk ik. Dat is maar één voorbeeldje. Maar er waren er een aantal, die dus duidelijk in aanmerking kwamen. En dan zeg je, we gaan schrappen. We gaan schrappen. Normaal gezien, als ge een selectie wil maken, bekijkt ge ze alle 10 op dezelfde merites. Maar ge begint met één uitsluitingscriterium en het eerste uitsluitingscriterium was de afstand. De afstand vanaf het centrum. Nu was het niet meer het groot-stedelijk, het regionaal stedelijk gebied dat speelde, maar het centrum. Maar welk centrum? Hetgeen dat u het centrum noemt of hetgeen het centrum is van de stad? Want het middelpunt van de stad is niet de Grote Markt hé, schepen. Het middelpunt van de stad ligt een beetje meer in het oosten. En ik zou graag eens willen weten, zelfs als het centrum hier de Grote Markt zou zijn, wat de exacte afstand is van De Ster naar het centrum. Het mocht niet meer zijn dan 2,5 km maar was het nu 2,6 km of 2,7 km? U zegt maar hé. Maar De Ster viel er op basis van de afstand als enige af. Waar iedereen wist, waar iedereen wist en wat u zeker wist, al zeker als u de verkiezingsprogramma's gelezen hebt van de verschillende politieke fracties in deze raad, dat er meer dan één fractie – en ik denk zelfs vier in deze raad minstens – geopteerd hadden in hun verkiezingsprogramma als er een nieuw zwembad moest komen, dat het op De Ster zou moeten zijn. Onder welke vorm? Dat laat u in het midden. Maar u heeft zelfs niet de moeite gedaan, de moed gehad om eventuele partners van De Ster – want De Ster is nu provinciaal domein – u heeft zelfs die oefening niet gedaan of dit zou lukken ja dan neen. Het zou trouwens, het zou trouwens voor De Ster ook een win/win-operatie geweest zijn. Want door daar een groot zwemcomplex in te planten, trekt De Ster ook publiek aan, die ze anders misschien niet hebben en vice versa. Maar dat is een oefening, die niet mocht gemaakt worden. En daarom is die 2,5 km straal vanaf het centrum ingebouwd. Daarom en niet voor iets anders. En dat vind ik zo jammerlijk. Aan de ene kant gebruikt ge de terminologie regionaal stedelijk gebied, aan de andere kant centrum. Mag ik er u trouwens op wijzen, dat als u het nu zou inplanten, zelfs nog op De Ster, dat er een aantal scholen – en ik denk aan het gemeenschapsonderwijs op de Parklaan, op de N70, Tereken, de scholen in Nieuwkerken – dat die heel wat dichter zitten bij De Ster dan wel bij Puyenbeke en dat ge dus ook nog net wat cliënteel voor uw nieuw zwembadcomplex zou kunnen genereren uit andere delen van het Waasland. Maar daar gaat u totaal aan voorbij. Ik zeg het, de afstandsregeling en de afstands... (?) is gemaakt om juist Puyenbeke, om juist De Ster te kunnen uitschakelen. De beheersvorm.

U heeft gekozen voor die bepaalde beheersvorm. Ik ga die techniciteit niet aanraken, maar u heeft gesproken met enkele kandidaten. U heeft daar zelfs prijzen gekregen, anders kunt ge niet zeggen dat het zoveel zou kosten hé. Dat weet ge, wat de exploitatiekost zou zijn. Dus dat wist ge anders niet. Kwatongen, maar ik zeggen het, kwatongen laten weten, dat één van de voorwaarden zou zijn van één van de of misschien van reeds dé kandidaat-exploitant of -investeerder, dat er maar één zwembad zou zijn òf dat als er twee zwembaden zouden zijn, als die keuze dan toch gemaakt wordt, dat ze allebei onder het beheer van de private investeerder, uitbater zouden komen te liggen. U zal dat tegenspreken ja dan neen.

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Collega's, ik ga daarmee afronden, maar niet zonder inderdaad ook het probleem – probleem, ik hoop dat er geen probleem is – van het personeel aan te raken. En u heeft terecht – dat hebben ze ook niet altijd gevoeld – de loftrompet geschald of hoe noemen ze dat, opgestoken over het personeel, maar wat gaat er met het personeel gebeuren hé. Worden die overgenomen? Onder welke condities? Onder welke condities, want dat gaat niet voldoende zijn, het personeel dat nu in Sinbad werkt. En stel, stel dat dat nieuwe complex er dan toch op Puyenbeke zou zijn, gaan daar bijkomende aanwervingen moeten gebeuren? Gaan die gebeuren door de investeerder, de private partner? Gaan die moeten gebeuren door de stad, enz... Dat is allemaal koffiedikkijken. Daar staat niets van op papier. Dus onzekerheid troef, maar u heeft, het college heeft bereikt wat men zou willen bereiken, een zwembad op Puyenbeke. Dat stond in de sterren geschreven. Alle voorwaarden om daartoe te geraken, zijn vervat in uw voorbereidende documenten. Zijn vervat in uw voorbereidende gesprekken. Zijn vervat in uw collegebesluit. Het moest en het zou Puyenbeke worden. En dat heeft u tot hiertoe bereikt. Maar ik denk en ik vrees, dat 2024 iets te hoog gegrepen zal zijn, één. Ten tweede – en ik refereer naar uw ander stokpaardje dat ook wat betreft de financiële middelen de spuitgaten doet uitlopen – nl. de vleugel van het stadhuis. Ik vrees dat u met de investeringskost – en u zult zeggen, ja, dat is dan onze rekening niet meer, dat is voor de investeerder – dat dat ook wel de pan uit zal vliegen, want rekenen schijnt niet de sterkste kant van dit college te zijn. Maar weet één ding. Het zal altijd of rechtstreeks via de toegangsgelden verhaald worden op de gebruiker van het nieuwe zwembad of onrechtstreeks via de algemene financiële middelen, dus via de fiscaliteit van deze stad. En dat is iets wat wij ook niet kunnen hebben.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik het woord aan de heer Callaert.

CALLAERT: Dank u, voorzitter. Na de intense processen van collega Wymeersch tijd voor iets anders zou ik zeggen. Ik ga eerst nog eens eventjes het artikel uit het beleidsprogramma 2019-2024 voorlezen.

De schepen heeft het ook al voor een stuk gezegd. “In het meerjarensportinfrastructuurplan is aandacht voor zowel kwaliteit als capaciteit. Het is onder andere nodig om te zorgen voor meer zwemwater. Een eerste onderzoek moet duidelijk maken op welke locatie dit gerealiseerd zal worden en met welke partners de stad dit wil realiseren”. De schepen heeft gezegd, dat is hetgeen dat tot nu toe al is gebeurd. Allé, de helft daarvan, op welke locatie zal dit gerealiseerd worden. We hebben dat op de befaamde commissie van 19 november hebben we dat te weten gekomen. Dat is die commissie, die ongehoord, ongezien en zeer ongemanierd abrupt werd beëindigd of niet beëindigd, we weten het eigenlijk niet. Maar we hebben dan in ieder geval het locatieonderzoek volledig uit de doeken gekregen. En zo weten we ook waarom we tot locatie Puyenbeke zijn gekomen. Dan is er een hele rompslomp en santenboetiek die heeft geleid, dat wij hier nu vandaag zitten op deze gemeenteraad. En pas op, ik vind dat goed hé. Het zwembad is een ongelofelijk groot en een zeer belangrijk dossier. Dus een dossier als dit verdient ook wel een aparte vergadering of een aparte gemeenteraad. Het was langs de andere kant natuurlijk ook fijn geweest als sommige oppositieleden dan ook de commissies hadden bijgewoond voor de info vooraf. Maar soit.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

CALLAERT: Maar we zitten hier nu. Kijk, ik moet wel zeggen, de dames en heren van de oppositie hebben wel op sommige vlakken wel gelijk. We zijn met dit dossier onder een zeer slecht gesternte begonnen en dat heeft inderdaad te maken met dat persartikel, dat toen verschenen is. Een persartikel, dat er eigenlijk niet had mogen zijn en dat er eigenlijk voor heeft gezorgd, dat dit dossier – dat echt wel een mooi dossier is – dat dat volledig bedolven is onder de zwarte sneeuw. Want – en ik heb alle partijprogramma’s er nog eens op nagelezen – de meesten van ons zijn wel voorstander van meer zwemwater. De CD&V zegt letterlijk “we onderzoeken de mogelijkheid van een nieuw zwembad in een publiek-private samenwerking”. De N-VA zegt “het is nodig te zorgen voor meer zwemwater”. De Vld zegt “Open Vld zuurstof laat onderzoeken of de bouw van een volwaardig zwemwatercomplex mogelijk is”. En sp.a zegt “de stad gaat het gesprek aan met de provincie over de bouw van een zwembad op De Ster, zodat we tegemoet kunnen komen aan de noden van zowel de sportievelingen als de recreanten; om te verhelpen aan de onderbenutting van de sportsite Puyenbeke knoopt de stad het gesprek aan met private actoren die willen investeren in een moderne site voor sport en recreatie”. Groen zegt niet expliciet iets over meer zwembadwater. Vlaams Belang en sport, allé, vinden sport blijkbaar niet belangrijk genoeg om er een luik in hun verkiezingsprogramma aan te wijden. Maar soit. Vier partijen, dat zijn in totaal 25 raadsleden.

Maar ook de sportraad en Baas in Sint-Niklaas die schreven het allemaal expliciet “Sint-Niklaas heeft nood aan meer zwembadwater”. Enkel de locatie waar we het willen plaatsen dat nieuwe zwembad, dat verschilt wel een beetje. Maar ik hoop dat de meerderheid aan sp.a wat tegemoetkomt door toch gesprekken aan te knopen met private actoren voor dan dat zwembad op Puyenbeke te realiseren. Dat is toch een stuk wat jullie wensen. Wat weten we vandaag wel met zekerheid? Qua zwembaden hebben we in Sinbad momenteel een oppervlakte van 463 m². Dat is dus een pak minder dan de voorgeschreven 1.075 m², die we volgens de behoeftenorm van sport Vlaanderen zouden moeten hebben. En dat is dan enkel berekend op ons aantal inwoners en niet op de arrondissementele centrumfunctie, die wij in het Waasland hebben. Daarnaast – ook natuurlijk belangrijk – het financiële plaatje. Momenteel kost het Sinbad ons qua exploitatie als we de berekeningen in het dossier bekijken 1,2 miljoen euro per jaar. Kortrijk, dat werkt volgens een DBFMO-constructie is jaarlijks anderhalf miljoen kwijt voor haar zwembad. En dat is dan over een periode van 30 jaar. Dus zij geven jaarlijks 300.000 euro meer dan ons uit aan dat wij aan ons eigen publieke zwembad uitgeven. En ons eigen publieke zwembad, dat heeft te weinig zwembaden, heeft geen recreatief luik, heeft een kinderbad die naam eigenlijk niet waardig en is een gebouw dat we zeer moeilijk duurzaam kunnen noemen. Ik denk door al deze factoren lijkt het ons dan ook beter om het huidige Sinbad stilaan te laten verdwijnen van de analen van de stadsgeschiedenis en resoluut te kiezen voor een nieuw, groot, modern zwembad van de 21^e eeuw. Waar ook al veel over gezegd en geschreven is, is participatie of zoals de oppositie of sommige mensen van de oppositie graag zeggen, het vermeende gebrek aan participatie. De meerderheid zou participatie namelijk volledig overslaan door de keuze, die ze al heeft gemaakt. Sta mij toe om dat voor een stuk wat quatsch te vinden. Het is de taak van de meerderheid, het is de taak van de politiek, van de verkozenen des volks om die initiële primaire keuzes te maken. En die zijn in dit dossier heel simpel. Wij willen een nieuw zwembad, groter en aantrekkelijker dan het huidige, in een publiek-private samenwerking op de sportsite Puyenbeke. Dat is het. Hoe dat dat zwembad er juist moet uitzien, welke voorzieningen die allemaal moet hebben, welke nevenvoorzieningen er aanwezig moeten zijn, waar op de site dat die exact moet komen, dat zijn allemaal vragen die we via participatietrajecten met de huidige en de toekomstige gebruikers van het zwembad, de huidige gebruikers van de infrastructuur op de site Puyenbeke én de buurtbewoners, daar willen we met die mensen samen een antwoord op krijgen. Daarnaast hebben we dan uiteraard ook de personeelskwestie. De schepen heeft het ook al gezegd. En op de vergadering met het personeel op 6 november is er expliciet gezegd, dat elk personeelslid al dan niet via een heroriëntatie werkzekerheid heeft bij de stad.

Niemand van de redders tot administratief en technisch personeel moet vrezen zonder job te vallen. Frans, ik wou u trouwens nog eventjes zeggen hoe ge van 50 m meer zwemwater kunt geven. Ge hebt zoiets als een verschuifbare middenwand en dan kun je van 50 m, van 8 banen 50 m 16 banen 25 m maken. Het is dat ge dat weet in één keer hé. Soit, voorzitter, ik zal afronden. Ik hou het graag kort. Het dossier meer zwemwater is jammer genoeg – ik heb het gezegd – onder een zeer slecht gesternte van start gegaan. De oorzaak ligt daar voor een stuk inderdaad ook bij het college, maar ik hoop dat we met gans de raad hier samen de verzuring, die er toch is opgekomen bij dit dossier, dat we die nu achter ons kunnen laten en dat we allemaal samen resoluut en vol goeie moed kunnen gaan voor een nieuw zwembad, waar we dan samen met alle Sint-Niklazenaars vol trots en met veel goesting naartoe moeten kunnen kijken. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Callaert. Dan geef ik nu het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, het dossier meer zwemwater, dat was eigenlijk een unieke kans om boven en buiten de partijpolitieke verhoudingen te discussiëren, een voorbereiding te hebben en tot een gedragen beslissing te komen. Jammer genoeg is dat tot tweemaal toe verbod. Een eerste maal – en daar is reeds naar verwezen – zelfs vanuit de meerderheid. De zeer ongelukkige communicatie van één van de schepenen. Dit is een heel duidelijke aanduiding over de verhoudingen – al wou men het wel wegcamoufleren – van de verhoudingen binnen het schepencollege. Als de schepen niet-verantwoordelijk voor sport communiceert over het belangrijkste dossier van de sport, dan is dat een aanduiding. De tweede maal, schepen, zijt ge zelf eigenlijk verantwoordelijk geweest voor de miscommunicatie door alvorens ernstige inspraak te consulteren, overleg te hebben met de ganse gemeenteraad, desalniettemin te denken van ik moet met het dossier naar de pers toestappen. Daarenboven – en ik val in herhaling – hebben we sommige documenten uitermate laat gekregen en dan blijven er toch wel enige twijfels “hebben we nu alle documenten gekregen”. Collega's, vanavond bieden we eigenlijk met de motie die voorligt, een unieke kans aan de gemeenteraad en aan de meerderheid om deze verkeerde stappen terug recht te zetten, zodanig dat we dit proces – en we verliezen dan maar een paar weken – op een meer constructieve wijze kunnen opbouwen. Ik wil mij beperken tot een korte tussenkomst en desalniettemin en niettegenstaande datgene wat ik reeds gezegd heb, wil ik het positief, constructief en op een genuanceerde manier doen. Vooraf, collega's, onze fractie is duidelijk voor meer zwemwater en sommige formules – ik zeg wel sommige formules – van PPS sluiten wij niet voorafgaandelijk uit. Dit staat trouwens beide in ons programma.

En daarenboven willen we met een open vizier naar alle mogelijke locaties kijken. Maar fundamenteel is eerst consulteren en inspraak organiseren en pas daarna de principiële beslissingen nemen. Een participatietraject, collega's, dat start je niet op nadat ge reeds de principiële beslissingen hebt genomen. De eerste vraag, welk soort zwembad. U geeft een minimale invulling, schepen, maar voor ons is het toch heel duidelijk dat daar participatie en zeker met de scholen en met de zwemclubs zou moeten aan voorafgaan. En ook met de inwoners, want die hebben hier een duidelijke mening over. Ge moet ze dus niet proberen in een keurslijf te steken, maar eerst luisteren naar hun opinie. De verschillende vormen van exploitatie, daarbij is onze vraag "wat is hiervan de reële kostprijs". De kostprijs enerzijds voor de stad, maar anderzijds de kostprijs voor de gebruiker. En dat vergt een grondig onderzoek. U geeft zelf een vork aan tussen de anderhalf en de twee miljoen per jaar voor de stad. Ga je daarmee toekomen? Daar ben ik nog niet zeker van. Maar binnen die vork is er al een half miljoen speling. Een vraag, die bij mij spontaan opkomt, ge hebt contacten gehad met bedrijven, hebt u contact gehad met Faris? Ik denk als ge spreekt van technische en juridische ondersteuning, dat zij toch wel enige expertise hebben op dat vlak en ook losstaan van privébedrijven en gegroeid zijn uit een intercommunale. Wat zijn nu echt de contacten geweest met de provincie? Kunnen we daar een duidelijk verslag van krijgen? Wat is er met hen besproken of niet besproken? En is er met hen gesproken over De Ster? Is er een gesprek geweest met Wase burgemeesters, die geen zwembad op hun grondgebied hebben als zij eventueel belangstelling hebben om mee te participeren of hebt ge suggesties van hen ter zake gekregen? Wij denken dat bij de vormen van exploitatie DBFMO wel eens de duurste zou kunnen zijn. En niet alleen de duurste voor de stad, maar jammer genoeg ook voor de Sint-Niklase inwoner en voor de gebruiker van het zwembad. Wat betreft de locatie, schepen, we kunnen het met een open vizier bekijken, maar we hebben toch een grote vraag "vanwaar komt het criterium 2,5 km". Waarom bv. niet als criterium 1.000 m? Waarom bv. niet als criterium 3,5 km? Waarom heel specifiek 2,5 km? Is dat ergens wetenschappelijk onderbouwd? Is dat met de natte vinger? Heeft dat bepaalde bedoelingen? Over dat criterium zou toch zeker met de scholen moeten gesproken worden, wat is er haalbaar te voet, wat is er haalbaar met de fiets en in welke mate gaan ze toch gebruik maken van een autobus en speelt afstand dan zo'n grote rol? Ik kan u wel zeggen voor wat betreft De Ster vind ik toch het voorstel van de ruiterpiste persoonlijk minder ... (overschakelen naar bandopname 3) ... zinvol, maar er zijn mogelijkheden van andere ingangen te creëren of een andere ingang te gebruiken, die duidelijk dichterbij het centrum van de stad, waar dit ook moege gelegen zijn.

Als ge toch zou kiezen voor Puyenbeke, dan denk ik dat het absoluut noodzakelijk is om de driehoek Spoorweglaan/Plezantstraat/Hoge Bokstraat, om daar voorafgaandelijk en in overleg met deze ganse buurt, die ik noem, een diepgaand gesprek te hebben en een heel sterk onderzoek op welke wijze de mobiliteit daar kan georganiseerd worden. De suggestie om in deze locatie een stadsbos te creëren, vinden we zinvol en is trouwens mede gesuggereerd door ons reeds enkele jaren geleden. We lezen ook dat ge het huidige zwembad gaat verkopen. Hebt ge een idee van wat de mogelijke opbrengst zou kunnen zijn? Maar ik zou toch over die verkoop nog eens willen nadenken, schepen. En ik ga ook een ... (?) geven in welke richting ik denk. Maar natuurlijk, dit moet grondig verder onderzocht worden. Men zou ook de bovengrond kunnen verkopen, maar zorgen dat de ondergrond verder van de stad blijft. Ik verduidelijk mij. Als men ooit denkt aan stadsrandparking, dan is die ondergrond misschien heel interessant om daar één of andere vorm van stadsrandparking te voorzien en heel gemakkelijk om daar deelfietsen te stallen, die bovendien op een heel redelijke afstand dan naar het stadshart kunnen fietsen. Zomaar zeggen we gaan dat in zijn geheel verkopen, dat klinkt natuurlijk financieel heel interessant, maar ik denk dat ge daar toch eens dieper moet durven over nadenken. Mijn conclusie is vooral participatie dat doe je voor de principiële beslissing en niet na. En in uw deeltraject van participanten somt ge een tiental groepen op, maar één groep die ik al twee keer hier vermeld heb in de gemeenteraad wordt naar mijns inziens vergeten, dat zijn de huidige Sint-Niklase zwembadgebruikers, maar die gaan zwemmen buiten de stad. Bv. in Beveren ... Die nu in Beveren gaan zwemmen of nu in Temse gaan zwemmen of ergens anders. Waarom hebben ze de keuze - of Lokeren of Puyenbeke – waarom maken ze die keuze, waarom blijven ze niet in onze stad, wat vinden ze daar zo aantrekkelijk, dat ze die verdere verplaatsing daarvoor overhebben? Samengevat, eerst grondige participatie en overleg, daarna een gedragen beslissing nemen en laat u niet leiden, schepen, door de drift om zeker zo spoedig mogelijk te komen tot realisatie, want je zou wel eens het omgekeerde effect kunnen hebben. Vanavond bieden wij u, schepen en collega's van de meerderheid, een unieke kans aan met onze motie, die straks ter stemming ligt, om deze goed te keuren, zodanig dat ge een aantal beginnersfouten, die gemaakt zijn, kunnen hersteld worden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het woord aan de heer Foubert.

FOUBERT: Goedenavond, collega's. Ik had eerst voorgenomen niet tussen te komen vanavond om verschillende redenen. Eén van die redenen is dat ik eigenlijk vind dat het heel raar gelopen is hoe het komt dat we hier nu zitten. Na een commissie van 2 minuten, wel betaald, een extra gemeenteraad ook betaald. Maar goed, ik hoor van verschillenden dat het inhoudelijk belangrijk is en ja, dat stond niet in ons programma, dat klopt.

Maar we zijn er wel in meegegaan, omdat we merken dat dat bij heel veel mensen, bij heel veel Sint-Niklazenaren ook de vraag is om extra zwembadwater. Waar dat dan juist moet komen, dat is iets dat moet beslist worden door allerlei mensen, waar ikzelf misschien niet echt de meeste – hoe moet ik het zeggen – mens met kennis van zaken heb. Maar wat ik wel ondertussen al weet na laat ons zeggen bijna 10 jaar politiek, is dat het altijd hetzelfde is. De oppositie zal de nieuwe voorstellen van de meerderheid afbreken, de meerderheid zal dan op zijn buurt met bloemetjes moeten gooien. Volgens mij als het zwembad op De Ster had gestaan, dan hadden wij als Groenen te horen gekregen “ah en hoe moeten alle fietsers er dan naartoe en de voetgangers en hoe gaan alle scholen daar geraken”. En nu dat het niet op De Ster is, krijgen we natuurlijk de omgekeerde versie. Dus goed, waar is de goeie plaats? Ik reken daarvoor vollenbak op alle schepenen, die aan de overkant zitten, die hier dag in/dag uit mee kunnen bezig zijn. En het belangrijkste voor ons als Groen is natuurlijk een energiezuinig gebouw en laat ons eerlijk zijn, het huidige zwembad is één van de meest energieverwendende gebouwen van onze stad. Dus ik reken of wij rekenen op een energiezuinig gebouw en extra zwembadwater voor Sint-Niklaas.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Foubert. Dan geef ik het woord aan de heer Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Wymeersch heeft er daarnet naar verwezen. We gaan inderdaad – en dat is hier trouwens ook gezegd op een vorige raadzitting – een klacht indienen bij het Agentschap Binnenlands Bestuur, omdat we denken dat onze inzagerechten als raadsleden geschonden zijn, tot twee keer toe, toen er gevraagd is zowel op de commissie van 22 oktober als op de commissie van 25 oktober om alle documenten van het dossier in te kunnen zien en ons dat geweigerd is. Ik ga daar vanavond geen uiteenzetting over geven. Het is aan het Agentschap om te beslissen wie daarin gelijk zal hebben. Het stadsbestuur met zijn visie of wij met onze visie op die zaak nu. Wat we dan wel vastgesteld hebben op het moment dat we het dossier hebben kunnen inkijken na de beslissing van 4 november, dat is dat het dossier dat we gezien hebben en dat nu ook opgeladen is op SharePoint, dat dat nog altijd een onvolledig dossier is. Daar ontbreken belangrijke elementen in. Daar wordt in die verslagen van werkgroep meer zwembadwater verwezen naar een principebeslissing zal ik het noemen, die genomen is in mei 2019 door het college. Daar wordt – en dat lijkt mij de logica zelve – ook verwezen naar het speciaal college van september, waar dit dossier zonder twijfel ook geagendeerd geweest is. Al dan niet met een beslissingsdocument, maar alleszins moet daar een document van opgemaakt zijn, dat niet in het dossier terug te vinden was.

Wat er ook niet inzit, maar waar ook naar verwezen wordt in één van die verslagen, dat is een nota die de zwembadbeheerder zal opgemaakt hebben over de functionaliteiten van het nieuwe zwembad. Dus ik veronderstel dat dat dan gaat over 50 en 25 m-bad en hoe dat ge gebruikt en over allerlei recreatieve faciliteiten, ook niet terug te vinden in het dossier dat we ingekeken hebben. En wat er ook niet inzit en wat ons intrigeert en waar ik verder op wil gaan in het begin van mijn tussenkomst. Er is in het dossier - buiten het feit dat ernaar verwezen wordt in een aantal van die verslagen van de interne stuurgroep – er is in dat dossier op geen enkel document terug te vinden, dat verwijst naar de contacten die gelegd zijn met externe partners, met mogelijke investeerders in het nieuwe zwembad. Er wordt gezegd dat er contacten geweest zijn – er worden zelfs een 5-tal namen genoemd – dat er terreinbezoeken geweest zijn. Men zou dan op zijn minst toch mogen verwachten, denk ik, dat daar verslagen van zijn van die contacten of van die terreinbezoeken, dat die mensen documenten overgemaakt hebben aan het stadsbestuur, waarin dat ze zeggen waar ze voor staan, wat ze te bieden hebben, hoe zij dat zien. Ja, daar zit allemaal niets van in het dossier dat wij op 22 november hebben kunnen inkijken. En dat laatste, dat ontbreken van gegevens van de externe partners, dat sterkt ons in een overtuiging – maar ik zeg het, het is ook niet meer dan een overtuiging – dat sterkt ons in de overtuiging dat dit dossier zeer sterk gestuurd wordt door de mogelijke private exploitant, die hier in Sint-Niklaas een investering zal moeten doen en de exploitatie zal moeten waarnemen. Nu, ik begrijp dat de keuze om met een private partner in zee te gaan, dat dat voor de N-VA, allicht ook voor de Open Vld, dat dat een ideologische keuze is voor een stuk. En dat respecteer ik ook en dat begrijp ik ook vanuit jullie optiek. Wat ik minder goed begrijp, dat is dat de groene collega's in het schepencollege en in de meerderheid zich daar zo gemakkelijk bij hebben neergelegd in het dossier, terwijl dat er toch duidelijke aanwijzing, terwijl dat er toch duidelijke aanwijzingen zijn, die ge leest doorheen het dossier, dat de private partner – en ik zeg niet dat er al een private partner gekozen is, maar wel dat er gesprekken geweest zijn en dat de keuze gemaakt is om met zo'n partner te werken en dus ook rekening te houden met die man of die organisatie haar desiderata – dat dat toch wel een rode draad is, die door een stuk van dat dossier loopt. En dan denk ik in de eerste plaats aan de locatiekeuze. Er is hier al een paar keer gezegd “waarom is De Ster niet weerhouden, waarom valt dat al bij een eerste schifting uit die locatiekeuzenota”. Allé, voor alle duidelijkheid, we zijn niet getrouwd met De Ster hé. Er staat inderdaad in ons programma, dat wij de voorkeur geven aan De Ster. Ik denk nog altijd dat daar goeie redenen voor zijn.

Wat je natuurlijk hoort – en dat hebben wij gehoord – dat is dat er met name vanuit 2 private exploitanten duidelijk gezegd is, ja, een investering in De Ster dat is wel heel dichtbij het zwembad in Beveren, dat is wel heel dichtbij het zwembad in Temse. Ja en dat die mensen dan bekommerd zijn om de wisselwerking, laat het mij zo noemen, of om het wederzijds verlies aan klanten en gebruikers als ge daar investeert, ik denk dat dat minstens evenzeer dan die objectieve locatienota de keuze verantwoordt om niet te investeren in De Ster, maar wel om te kiezen voor Puyenbeke. Tweede elementje is de keuze om Sinbad te sluiten. Allé, wij kunnen ons, dat blijft – dat hoor je dan toch bij veel mensen, de meerderheid – dat blijft een keuze, die om verschillende redenen heel moeilijk te begrijpen is, niet alleen door raadsleden uit de oppositie, maar ook door mensen buiten deze raad in de stad, die het dossier niet kennen, maar die als eerste reflex hebben van allé, waarom moet dat zwembad nu toe, dat 10 jaar geleden nog maar volledig gerenoveerd is en dat werkt tot ieders tevredenheid. Daar kunnen wij ons ook niet van de indruk ontdoen, dat er signalen zouden geweest zijn van private exploitanten, die het niet zien zitten om één centrumstad én een publiek openbaar zwembad te hebben én een privaat geëxploiteerd zwembad op Puyenbeke te hebben. De realiteit wijst nochtans uit dat het anders kan. Ook in Kortrijk en in Mechelen zijn er meerdere zwembaden, die geëxploiteerd worden in een centrumstad met de grootte van Sint-Niklaas. Derde elementje, het personeel. Ik kan mij best voorstellen, dat een private partner zegt van ik wil zoveel mogelijk mijn handen vrij hebben om de mensen te kiezen, die ik wil en ze het statuut aan te bieden dat mij het meest voor de hand liggend lijkt. Maar het is hier ook gezegd, ja, waar sta je dan met je stadspersoneel? De mensen zullen gedwongen worden om oftewel de overstap te maken naar de private exploitant, tegen welke voorwaarden? We weten het niet. Ofwel kunnen ze de keuze maken om bij de stad te blijven werken en ingeschakeld te worden in een andere dienst, waar ik bij de vorige gemeenteraad al gezegd heb dat het niet evident is voor een kassière in het zwembad om zomaar een andere functie te krijgen in de stad, voor een redder om ineens in een groenplantsoen te gaan werken, voor iemand die administratie doet in het zwembad om ineens op de administratie van 't stadhuis te zitten. Dat zijn mensen met eigen kwalificaties, met eigen ervaring, met eigen beroepstrots, die je niet zomaar verschuift als pionnetjes op een schaakbord. Dat zijn de keuzes, die op korte termijn voor een belangrijk deel gedetermineerd worden door de exploitatieformule, waarvoor men kiest. Er is natuurlijk ook een belangrijke consequentie op lange termijn. In zee gaan met een private exploitant, dat betekent – en dat leert wat gegoochel en wat verkennend onderzoek – ja, dat kost je op zijn minst anderhalf miljoen per jaar, zo niet – kijk naar Rozebroeken in Gent – 3 miljoen per jaar om vanuit de stadskas het exploitatietekort, dat eigen is aan zo'n zwembad, te helpen dekken.

En in feite geef je daarmee een soort blanco cheque aan een private partner, want ge moogt u nog zo goed indekken juridisch en op alle mogelijke en contractueel en op alle mogelijke manieren als dat ge wilt, als puntje bij paaltje komt, zit je daar in een bijzonder zwakke positie als de zwembadexploitant zegt “mijn rekening klopt niet, hier moet meer geld op tafel liggen, hetzij van de gebruikers, hetzij van de stad”, ja, welke positie heb je dan als stad tegenover iemand die het monopoly heeft op dat moment op een stukje openbare dienstverlening in de stad. Maar bon. Ik denk, schepen, collega’s – en dat is hier ook al gezegd – dat jullie vanavond een keuze kunnen maken. Er ligt een voorstel van beslissing ter stemming, wat jullie aanvaarden of niet aanvaarden. Als jullie dat niet aanvaarden en er wordt verdergezet op de ingegane weg, dan kan ik u alleen maar vragen om toch aandacht te hebben voor een aantal punten. Allé, ik denk dat er veel schrik is bij de mensen, die in de buurt van Puyenbeke wonen, vooral voor de mobiliteit. Niet ten onrechte. Allé, ik heb dat eens snel wat proberen berekenen. Ge zit nu met ongeveer 250.000 bezoekers per jaar aan sinbad. Als je de cijfers ziet van bon, waar we dan naartoe willen op Puyenbeke, ja, dan moet je toch al snel rekening houden met minstens een verdubbeling van het aantal bezoekers. Als daar pakweg 200.000 à 250.000 schoolkinderen bijzitten, waar de helft van met de bus komt, ja, dan betekent dat al snel 30 à 40 bussen per dag naar Puyenbeke. Als de helft van die andere bezoekers met de auto komt, dan betekent dat al gauw 500 à 1.000 wagens per dag naar Puyenbeke op een gemiddelde dag. Ik spreek dan nog niet over een drukke zomerdag. Dus ge zit daar inderdaad wel met een reëel mobiliteitsaspect, om niet te zeggen met een reëel mobiliteitsprobleem. En als dat het enige is wat we op de commissie of wat ik op de commissie gehoord hebt van de planoloog van er is nog een buslijn in de Watermolendreef, maar ze dreigt afgeschaft te worden als De Lijn haar goesting krijgt, ja, dan vind ik dat op zijn minst al naar het openbaar vervoer-bereikbaarheid van Puyenbeke een bijzonder slecht vertrekpunt om mee te beginnen. Veel schrik bij de mensen in de buurt. Veel onzekerheid bij het personeel. Ik denk dat ik daar niet over moet uitweiden. Dat dat vrij duidelijk is. Veel – en dat is dan misschien op zich een goeie zaak – veel verwachtingen ook bij de gebruikers, zowel bij de scholen die inderdaad het perspectief krijgen dat ze niet meer zullen moeten inkorten op de zwemuren, als bij de verenigingen zijn er veel verwachtingen. Ik kan u alleen maar vragen om daarmee aan de slag te gaan met die buurt, met die gebruikers, met dat personeel. Noem dat alstublieft geen participatietraject. Participatie, dat veronderstelt dat mensen inspraak krijgen in de beslissingen, die moeten worden genomen. Dat dat hun beslissingen worden na verloop van tijd. Dat is hier niet meer aan de orde. De grote beslissingen zijn genomen door het college. Men moet geen andere illusies wekken ten opzichte van de mensen met wie men gaat praten.

Betrek ze gewoon, probeer ze te overtuigen en probeer ze mee te krijgen op de keuzes, die jullie maken. Dat is optie één. Optie twee en daar staan we voor als oppositie, dat is dat jullie inderdaad van deze avond, van deze gelegenheid gebruik zouden maken om voor een stuk terug te komen op gemaakte keuzes en om samen een bepaald traject op te zetten en om samen te streven naar een scenario, waarbij dat er het grootst mogelijke draagvlak is binnen deze raad en waarbij dat er ook een zekere betrokkenheid is. Ik denk dat Sint-Niklaas met de politieke cultuur, die eigen is aan deze raad en die er één is van – hoe moet ik het zeggen – verstandhouding in meningsverschillen, waarbij dat er toch altijd lijnen opengehouden zijn tussen meerderheid en oppositie, dat we een aantal voorbeelden hebben van dossiers, die essentieel zijn voor het belang van de stad, die ook zo door iedereen erkend worden en waar er toch een vorm van samenwerking is tussen meerderheid en oppositie. Ik verwijs dan naar de oostelijke tangent, waar iemand als Jos De Meyer al jaren deel uitmaakt van een stuurgroep, ja, waarin de powers that be van de stad en van het gewest samen dat dossier opvolgen. Ik verwijs ook naar het dossier van het ziekenhuis, waar een figuur als Freddy Willockx nog altijd fungeert als voorzitter of leidinggevende van een stuurgroep, die zich moet beraden over de keuze van de locatie. Die daarin ook geaccepteerd wordt door het college. En dat respecteren we, dat waarderen wij ook. Maar het is wel een voorbeeld van hoe dat je vanuit de politici, die deze stad moeten besturen, in heel belangrijke dossiers voor de stad toch tot een vorm van samenwerking kunnen komen tussen meerderheid en oppositie. Dat is een keuze, die jullie vanavond kunnen maken. We zijn als sp.a in sé een bestuurspartij en als we het al niet waren, dan zijn we het de laatste 18 jaar geworden. We zijn een partij, die geen schrik heeft van zijn verantwoordelijkheid op te nemen en daar ook voor uit te komen naar buiten uit. Dat is een kans, die we zeker zouden willen grijpen. Maar we zijn ook een partij, die de andere kant van de politieke medaille kent. En als u vanavond die keuze maakt, dan zullen wij onze rol als oppositiepartij blijven spelen op een correcte manier, maar ook als het moet op een harde manier. De keuze is aan u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Dan geef ik het woord aan de heer Noppe.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wou gewoon namens onze fractie ook starten met te zeggen, dat wij ook vinden – en de schepen heeft dat ook meermaals zelf benadrukt – dat dit niet de ideale startpositie was, waarin dat het dossier vertrokken is. En ik denk daarbij ook aan de bewoners uit de wijk en de personeelsleden van het zwembad. Over de inhoud dan. Het is een paar keer aan bod gekomen, niet deze gemeenteraad, maar wel de vorige gemeenteraad, dat we na de raad van oktober mensen met een gevoel zijn vertrokken.

Ik wil mij daar niet over uitspreken. Een gevoel is subjectief. Ik heb alleen nog eens nagelezen wat de schepen toen allemaal heeft gezegd. En hij heeft daar toen wel duidelijk aangegeven, dat er in het kader van het meerjarenplan een aantal keuzes zouden gemaakt worden alvast rond het zwembaddossier. En hij heeft daar zelfs specifiek bij vermeld, dat er een keuze ging gemaakt worden tussen één of twee zwembaden, over de locatie en ook de vorm qua realisatie en beheer. En ik begrijp dat ook, dat die keuzes moesten gemaakt worden. Om de simpele reden, dat al die zaken ook een effect en een invloed hebben op de meerjarenplanning en de begroting op zich. De keuze van een locatie, dat speelt een rol in de meerjarenplanning en uw budget. Moeten we die grond nog aankopen of niet? Hebben we die al? Dat maakt een verschil. Gaan we die bouw zelf doen? Gaan we de exploitatie zelf doen? Dat maakt een verschil in uw meerjarenplanning en begroting. Wat moet er minimaal al inzitten in dat zwembad? Wil je een 50 m-bad? Dat heeft invloed op uw budget dat nodig is. Ook of ge één of twee zwembaden openhoudt, ook dat heeft logischerwijze een grote invloed. En ook eigenlijk het kennen van het participatietraject. Allé, ik ken geen enkel participatietraject dat gewoon vanaf nul, vanaf een blanco blad start. Zo werkt dat niet. Ge moogt dat bij andere steden en gemeenten gaan checken, dat is absoluut de praktijk niet. Misschien moeten we daar eens een gesprek over hebben in een commissie participatie, maar de basislijn is altijd baken uw participatietraject af, stel voorop wat de uitgangspunten zijn van waaruit dat ge vertrekt en vanuit de redenering, die ik daarnet heb meegegeven qua budget, waren die beslissingen belangrijk. Awel, dat zijn ook de kaders, die nodig zijn om een deftig participatietraject te kunnen voeren. Nu, wat betreft die keuzes, qua locatie, we hebben de toelichting uitgebreid gekregen op basis van het locatieonderzoek. Aanvullend wou ik gewoon nog meegeven, ook voor onze partij is Puyenbeke een logische keuze. We hebben dat ook altijd zelf aangegeven. Het uitbreiden en versterken van die sportsite, het feit dat we hier ook een groene stadslob gaan kunnen creëren, dat we een speelbos gaan kunnen creëren, dat we daar eigenlijk voor de buurt ook een opwaardering, een meerwaarde willen gaan creëren, ik denk dat dat zeer belangrijk is. Bereikbaarheid, het is hier ook al uitvoerig aan bod gekomen. Ik kan mij daar wel in vinden. De bereikbaarheid voor scholen, allé, naar De Ster gaan, ik denk dat dat niet het meest ideale scenario is. Ook voor jongeren uit de stad, die tijdens vakantieperiodes naar het zwembad willen gaan, jonge gezinnen die in de stad wonen, denk ik dat de keuze Puyenbeke een logische en duidelijke keuze is en veel beter dan enkele andere alternatieven, die ook in de studie aan bod zijn gekomen. Wat betreft de keuze voor de DBFMO om daar op die basis te werken, er zijn heel veel redenen. De schepen heeft er een aantal aangehaald, waarom dat dat een goeie keuze is.

Ik wou gewoon een citaat van een expert van de VVSG eens aanhalen, die duidelijk zegt of die aanhaalt “niet enkel het bouwen, maar ook het exploiteren en onderhouden van een zwembad is een gespecialiseerde opdracht; een zwembad is één van de meest complexe zaken die een gemeente kan bouwen, onderhouden en exploiteren”. En die uitbating is ook nog complexer geworden dan vroeger. Vanuit die optiek, allé, vinden wij ons ook volledig als fractie in de keuze om daarbij te gaan samenwerken met de private partner, die wel die kennis en expertise heeft, die die markt ook kent en die daar voor die exploitatie kan instaan. Wat betreft de minimale invulling, die naar voor wordt geschoven, de vraag naar meer zwemwater, ik heb die altijd begrepen als het gaan verzoenen van de grote vraag die er is bij scholen, clubs en de individuele zwemmer, die tot nu toe veel te weinig aan zijn trekken kwam, die veel te weinig tijd of momenten heeft om te gaan zwemmen. Ik denk dat de schepen dat ook duidelijk heeft toegelicht, dat dat met de keuze die gemaakt wordt voor het 50 m-bad, dat we daaraan tegemoetkomen. En de keuze om recreatiezwemmen te gaan voorzien, ik denk dat dat alleen maar logisch is. Het is eigenlijk wel erg, dat we tot nu toe in een centrumstad zoals Sint-Niklaas, dat we inderdaad onze inwoners naar Beveren, Temse en weet ik waar nog allemaal moeten doorsturen. Dus ik denk dat we daar tegemoetkomen aan een vraag, die bij veel jongere gezinnen, die trouwens ook bij het project Baas in Sint-Niklaas duidelijk naar boven is gekomen, dat we daar dus aan tegemoetkomen. De keuze voor één of twee zwembaden ook, allé, de keuze is zeer duidelijk hé. Dat gaat over kostprijs, over exploitatiekost maal twee. Allé, het moet haalbaar blijven. Als ge dan ook alle argumenten hoort over het huidige Sinbad en de schil... euh, de investeringen die nodig zijn aan het gebouw, de energiekost die jaarlijks net geen 200.000 euro bedraagt, dan denk ik dat we er inderdaad voor een betere, een andere optie moeten gaan. En dan volgen we daar het voorstel om naar één zwembad te gaan. Schepen, het is een zeer ambitieus project dat voorligt in het kader van deze meerjarenplanning. Ook met een strakke timing, die vooruit wordt geschoven. En wij kunnen daar ons in vinden. De nood is hoog, dus ik denk dat we er absoluut geen tijd mogen verliezen. Er is in het kader van het meerjarenplan al voorbereidend studiewerk gebeurd, waardoor dat we tot een aantal principiële beslissingen zijn gekomen. Maar, zoals u zelf aangeeft, er moet nog heel veel bepaald worden. Er moet nog veel bepaald worden over allé, gaande van hoe gaan we het zwembad concreet invullen, welke nevenactiviteiten of nevenorganisaties moeten we daar voorzien, wat gaan de voorwaarden zijn voor de clubs die daar inkomen, voorwaarden voor personeel al wat niet kan overstappen. Dat zijn allemaal zeer belangrijke zaken.

En als ge daar de andere gemeenten, de trajecten, die zij hebben gelopen, op naslaat, dan is denk ik zeer belangrijk dat er goed onderhandeld wordt en dat er duidelijke afspraken worden gemaakt met die private partner. En dat is dan toch wel, allé, een duidelijke oproep vanuit onze fractie, neem daar de tijd voor om er echt wel allé, jullie werk van te maken en tot in detail zoveel mogelijk te gaan beslissen, dat we niet voor verrassingen komen te staan. Ik heb daar alle vertrouwen in, dat dat zal gebeuren. En dat we op die manier, dat we daar heel veel onduidelijkheid gaan wegwerken en dat we geen verrassingen gaan hebben in de toekomst. Ook de randvoorwaarden, die trouwens ook worden meegegeven in het meerjarenplan - geen parkeren op straat, de circulatie bekijken in de wijk, dat er geen doorgaand zoekend verkeer is, de doorwaadbaarheid van de sportsite – vinden wij ook zeer belangrijk. Dus we hebben er alle vertrouwen in, dat dat samen zal mee bekeken worden. Dus ik wou gewoon zo eindigen, schepen. Het is een zeer belangrijk dossier. We zijn misschien met een valse noot gestart, maar het belangrijkste is het resultaat denk ik. En ik wil, allé, ik hoop dat we daar tot een zeer mooi project kunnen komen. En ik ben er zeker van, dat als we dat met de goeie onderhandelingen en ook met de buurt en alle gebruikers nu te gaan betrekken, dat we daar tot een heel mooi eindresultaat gaan kunnen komen. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. En dan geef ik het woord aan de heer Maes.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Schepen, het was mijn bedoeling om hier vandaag voornamelijk inhoudelijk in te gaan op het dossier, maar ik moet toch nog eerst eventjes ingaan op de tussenkomst van collega Foubert. Want het is de tweede keer op rij eigenlijk, dat hier gesuggererd wordt, dat de oppositie deze extra gemeenteraad doet omwille van de zitpenning, die er wordt geïnd. En het is duidelijk, denk ik, dat deze gemeenteraad er is gekomen, omwille van het feit dat het eigenlijk niet op de agenda is gezet, op de reguliere gemeenteraad en dat het door ons via een interpellatie ter discussie is gekomen. En dat we deze gemeenteraad voeren omwille van het fundamenteel debat. En wel, ik wil dan meteen ook daar een positief voorstel aankoppelen. Als de meerderheid dat goedvindt, wel, dan stel ik voor dat het totale bedrag van de zitpenningen geschonken wordt aan een goed doel. En dan wordt dat meteen in het kader van de warmste week. De scholen hier in Sint-Niklaas die doen hun acties voor ... (overschakelen naar bandopname 4) ... vzw Het Feestvarken. Dat is een vereniging, die zorgt dat kinderen in armoede, dat elk kind, dat die ook hun verjaardag kunnen vieren, dat die een verjaardagscadeau krijgen. Wel, dan wil ik hier vandaag een positief voorstel doen om dat bedrag aan die vzw te schenken. Goed, we kunnen daar straks nog op terugkomen, maar ik wil dat toch nog duidelijk stellen, dat dat niet de reden is waarom vanuit de oppositie dit debat gevraagd is.

Dit debat is gevraagd, omdat wij dit een belangrijk dossier vinden, dat niet zomaar mag verdrinken binnen de hele discussie en binnen het hele debat over de vijfjarenbegroting. Daarom is het belangrijk dat we dat voeren. En ik wil eerst daar eventjes, ik weet niet of u al eens met mensen heeft gesproken in de straat. Ik heb met verschillende mensen de voorbije dagen en weken gesproken. En als er één ding is, waar iedereen het erover eens is, dan zeggen ze “hoe is het mogelijk, dat dat Sinbad, dat dat dichtgaat”, “wie haalt dat in zijn hoofd om een zwembad, dat in 2006 volledig vanop de grond is vernieuwd, om dat nu af te breken”. Dus dat is iets, waar niemand bij kan. Wel, het is een zwembad, dat in 2011 nog volledig is opgefrist. En dan is mijn vraag van, is dat nu duurzaam omspringen met uiteindelijk belastinggeld, met onze centen. En op het moment dat u het wil afbreken, zal het 18 jaar in dienst zijn geweest, terwijl het zwembad, dat we dan nieuw willen zetten met de stad, dat we dat gedurende 30 jaar gaan moeten betalen. En op 30 jaar, ja, dan zullen er mankementen aan zijn. En dan gaan de kosten komen. En dan is de vraag wie gaat dat betalen. Maar ja, je gaat eigenlijk gaan shoppen met een visa-kaart, waar je uiteindelijk later maar de rekening van krijgt. Dat is toch wel een belangrijk gegeven. Ik wil toch ook nog eventjes wijzen op het feit, dat Sinbad zeer goed gelegen is ten opzichte van de scholen. Ik heb de oefening gemaakt. Er zijn niet minder dan 7 scholen, die op minder dan anderhalve km zijn gelegen en die vandaag te voet, inderdaad, te voet naar het zwembad gaan. Want qua mobiliteit kan er niets boven het feit, dat kinderen te voet gaan. Dat is nog gezond ook. Dus daarenboven – en daar hebben we het eigenlijk ook al eventjes hier en daar gehad – het is nog een prachtig gebouw ook hé. Het is een gebouw, één van de weinige gebouwen in de modernistische stijl, die er nog in onze stad zijn. U gaat dat afbreken. En u gaat die grond verkopen. Dat begrijp ik al helemaal niet. Want die grond, dat is toch een belangrijk goed gelegen en zeer waardevolle grond. En het kadert dan misschien in heel de filosofie van het uitverkopen van onze stad en alle stadsmiddelen om dan prestigeprojecten te gaan financieren. Sorry, maar ik begrijp niet waarom dit wordt afgebroken en waarom dit wordt verkocht. En mede met mij zijn er duizenden mensen in onze stad, die dat niet begrijpen. Het is duidelijk denk ik, als wij die nota's, die we gekregen hebben, als we die doornemen, dat er eigenlijk door het stadsbestuur vanuit één grote premisse is vertrokken. En dat is in al die nota's te lezen en dat is “we willen één groot zwembad, gebouwd door een privépartner”. Dat is uiteindelijk het vertrekpunt geweest. En dat was niet het eindpunt van het onderzoek. Dat is het vertrekpunt en terwijl dat eigenlijk het vertrekpunt zou moeten welke publieke dienstverlening willen wij als stad hebben. Willen wij dat iedereen op een betaalbare manier kan gaan zwemmen? Willen wij dat onze kinderen kunnen leren zwemmen? Willen wij dat sportclubs op een betaalbare manier kunnen zwemmen?

En willen wij dat die sportinfrastructuur voor iedereen ter beschikking is? Wel, deze vragen of de antwoorden op die vragen, die zitten niet in de strategische nota's gevat. En dat is uiteindelijk het debat dat we hier moeten voeren. U heeft een keuze gemaakt om met een privépartner samen te werken, maar waarom zijn alle andere keuzes niet uitgewerkt? Waarom is er niet duidelijk met bv. de provincie gesproken? Wij vinden er niets van terug. Zijn er gesprekken geweest? We weten het dan graag. En wat zijn de resultaten daarvan? Zijn er – en het is ook al verwezen geweest – met andere ons omliggende gemeenten gesprekken gevoerd, die mogelijk interessant, geïnteresseerd zijn om samen een zwembad, een publiek zwembad op te richten? De intercommunale Farys bv., die ook ervaring hebben. Zij exploiteren 25 zwembaden. Zij zijn ook terdege op de hoogte van het exploiteren van een zwembad. Niets daarover in die nota's. Alleen het enige dat is uitgediept, dat is de nota over de locaties. En dus wij vinden dat het eigenlijk en in de strategische nota staat er wel op een zeker moment – en dat is ook al gezegd daarnet – “qua geografische spreiding is het interessanter om twee zwembaden te houden”. Wel, wij denken inderdaad, dat enerzijds als je het Sinbad behoudt en anderzijds een recreatief zwembad inplant, samenwerken met andere gemeenten of samenwerking met de provincie op De Ster, dan heb je een complementair gegeven. En ik denk dat een stad van de grootte van Sint-Niklaas die twee zaken gerust aankan en dat die dan gerust voldoende mensen kan vinden om die twee zwembaden volledig te kunnen ja, bevolken. Ik wil nu wat dieper ingaan op de keuze privé of publiek. Dus ik heb al gezegd, van in het begin heeft het stadsbestuur gekozen voor de meest extreme vorm van een PPS, de DBMFO-formule. Dus daar zijn een aantal groepen, waar u gesprekken mee gehad heeft. Dat wordt nu niet meer ontkend. Ik had het op de vorige gemeenteraad nog gevraagd van heeft u contacten gehad met die groepen. Wel, daar zijn contacten mee geweest. Maar ik zou ook wel graag weten, wat heeft u met die partners besproken ...

... (?): ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

MAES: Jawel, ik heb op de gemeenteraad gezegd “u gaat hier toch niet komen vertellen, dat u nog niet gesproken heeft met privépartners”. Dat heb ik toen gezegd. En dat was een kwestie van geloofwaardigheid.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

MAES: Nee, hij heeft er niet op geantwoord. Maar dat gebeurt nog, dat er niet op mijn vragen geantwoord wordt. Dat was niet op de commissie, dat was op de gemeenteraad. Er zijn een aantal groepen waar u heeft mee gesproken en wij zouden wel graag willen weten wat daar uiteindelijk is besproken en wat u uiteindelijk, want als u al een bepaald bedrag naar voor schuift, dan heeft u die informatie van ... (?) en dat is nogal vrij duidelijk.

Nu, wij hebben op de gemeenteraad van oktober ook al gezegd, dat een privézwembad, dat dat altijd duurder is voor de gebruiker en altijd slechtere loon- en arbeidsomstandigheden voor het personeel oplevert. En ik zal, er is daarnet door collega Noppe verwezen naar VVSG, wel, het is zo, in Apache heeft Nathalie De Baets van VVSG duidelijk gezegd, zij zegt “ik wil erop wijzen, dat het kiezen voor het PPS louter omwille van budgettaire redenen fout is, want een PPS is vaak duurder”. Dus het is een keuze, die je moet maken als gemeente om dat te doen. En er is ook nog de vraag, ja, wat, in welke situatie gaat u komen als stad als u met die PPS scheep gaat. Ik weet niet of u het geval van het zwembad in Neerpelt kent. Het zwembad in Neerpelt, dat is beschreven ook in een artikel in Apache, dat zwembad van Lago in Neerpelt heeft gedurende 3 jaar een verlies geleden van 600.000 euro. Wat is het resultaat geweest? Dus de gemeente heeft op dat moment niet anders gekund dan 1,1 miljoen extra subsidie toe te kennen. Want, de gemeente stond garant voor de lening, die de privépartner heeft aangegaan. En wat lezen wij in de strategische nota? “Belangrijk om te melden, is dat in de praktijk de gemeente of de stad instaat voor de waarborg van de financiering door de private partner”. Dat staat in de strategische nota, die wij allemaal hebben gekregen. Dus de vraag is dan ook, gaat u zich als stad hiervoor waarborg stellen? Want u komt hier in een situatie, dat u eigenlijk wanneer dat die exploitatie voor problemen zorgt, dat u daar eigenlijk kunt, ja, niet anders kunt dan daar financieel bij te springen. De winsten, die zijn voor de privépartner en de verliezen, die zullen altijd zijn voor de publieke partner. Dat is de situatie, waar u in terecht komt. En dus daar is ook nog een ja, het kan anders. Want het wordt vaak gezegd, ja, in de huidige financiële situaties van de gemeenten kan het eigenlijk niet meer, dat de gemeenten, dat die publieke zwembaden eigenlijk bouwen. Wel, Hasselt heeft gekozen om een openbaar zwembad te bouwen. Waarom heeft men die piste van Hasselt niet onderzocht? Zijn er contacten geweest met Hasselt? Ik heb het nergens gelezen. Het zwembad in Hasselt is geopend in 2016 en heeft 21,2 miljoen gekost. Dat is heel wat minder dan de 60 miljoen, die er hier voorop wordt gesteld hé. Dus als je 30 jaar 2 miljoen gaat betalen. Dus geen letter daarover in de strategische nota. Ronse heeft gekozen voor een publiek zwembad en niet voor een PPS. En ik lees van de schepen Vandenhoecke van CD&V in Ronse “We hebben twee scenario’s uitgewerkt. In het scenario van de PPS lag de exploitatiekost hoger. Om in eigen beheer aan hetzelfde bedrag te komen van PPS over 32 jaar zou onze exploitatiekost in plaats van 550.000 euro nu moeten oplopen tot ongeveer 1 miljoen of een verschil van zo’n 450.000 euro per jaar. Bovendien ...” – zegt hij – “... als ge iets extra wilt, zoals meer uren voor schoolzwemmen of bepaalde sociale kortingen, dan moet je als stad altijd bijbetalen”.

Dus de vraag is dan ook, zijn er al gesprekken in die zin geweest? Want die 2 miljoen, als u dan extra schooluren gaat vragen of als u sociale kortingen gaat vragen of andere zaken, dan zou dat wel best iets meer kunnen zijn en fors meer kunnen zijn. Een ander voorbeeld, Mortsel, met N-VA in het bestuur heeft voor een publiek zwembad gekozen en heeft daarvoor een samenwerking aangegaan met buurgemeenten. Dus zij hebben op die manier 1,8 miljoen euro subsidies van de Vlaamse overheid gekregen, omdat de Vlaamse overheid gemeenten, die samenwerken voor een zwembad te bouwen, dat die daar subsidies voor toekennen. Dus de vraag is, waarom heeft men dat niet onderzocht, dat de stad met andere gemeenten zou kunnen samenwerken en op die manier ook subsidies zou kunnen krijgen, wat de factuur kan verminderen. Dus, het is zo, dat we toch ook wel moeten ons die vragen stellen. En wat betreft de locatie, ik ga er niet te lang op ingaan, maar toch wel één belangrijk punt – en het is ook al aangeraakt – nergens in die nota, er is wel een onderzocht qua locatie, maar nergens in die nota vinden we iets terug over de effecten van het extra verkeer, de leefbaarheid van die buurt. Geen enkele studie, die nagaat welke druk dat er gaat gezet worden op de as Plezantstraat/Watermolendreef. Of op de Hoge Bokstraat, die nu al zwaar onder druk staat. En we hebben in onze SharePoint nu ook een mail gezien van een inwoner van de Hoge Bokstraat, die dat probleem al aankaart. Wel, ik kan u zeggen, er is in de buurt zeer grote ongerustheid over het feit, dat daar enorme mobiliteitsproblemen kunnen gaan ontstaan. En vooral over het feit, dat er eigenlijk door het stadsbestuur in alle voorbereidende studies geen enkele aandacht is aan geschonken. En ik denk, als we het hebben over participatie – en mijnheer Noppe heeft het gezegd – dus het is niet mis om met een aantal uitgangspunten te vertrekken, maar dan moet je ook bereid zijn, als je gaat participeren of de mensen laat participeren, om uw uitgangspunten in vraag te stellen. En dat is wat wij hier vandaag ook vragen, stel uw uitgangspunten in vraag. Ga nakijken waarom kan het ook niet in een openbaar zwembad gebeuren. Waarom moet het op die locatie zijn en welke implicatie gaat dat hebben voor de mobiliteit? In De Ster heb je die problemen qua mobiliteit veel minder, parkeren veel minder. En dus, maar goed, dat is een voorstel dat wij voor ogen hadden. Maar we willen dat debat aangaan, maar wij willen vooral dat het zwemmen, dat dat betaalbaar blijft, dat het Sinbad openblijft, want dat is belangrijk voor de scholen. Want ik wil nog even toch verwijzen naar – ik had het hier ergens liggen – het zwemmen voor de scholen, ja, Peter Van Gerven van de vzw Baan Vier. Dat is een vzw, die zich inzet om zoveel mogelijk kinderen te leren zwemmen. Wel, die zegt “Met de evolutie in ons land, met alle PPS-zwembaden, dreigt het in ons land zwemmen een elitaire sport te worden en zal verdwijnen uit de eindtermen van de scholen. Wij evolueren stilaan naar situaties zoals in Nederland of het Verenigd Koninkrijk.

Daar werd het schoolzwemmen afgeschaft en tellen ouders honderden euro's neer voor privélessen". Wel, de vraag is, willen wij dat onze kinderen en onze kleinkinderen, dat die nog kunnen leren zwemmen, dat dat betaalbaar is of gaan wij in die richting? Voilà. Ik dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ja, ik zou anders, omdat de procedure ... (?) is, eerst het antwoord van de schepen en dan het debat voeren. Oké, ja.

GEERTS: Wel, ik sluit aan bij wat onze fractieleider gezegd heeft. Wij willen eigenlijk met een open vizier naar heel dit dossier kijken. En ik denk, schepen, dat ik een maand of twee geleden nog tegen u gezegd heb, allé, we zijn realistisch genoeg om te beseffen, dat er aan elke locatie wel een aantal pluspunten zijn en een aantal minpunten. Maar ik heb toen ook – toen wist ik nog niet van de onzorgvuldigheid van het dossier – aan u gezegd “waarom pak je dat nu zo aan”. En ik heb u zelfs een pluim gegeven. Ik heb gezegd “dat ben ik toch van u niet gewoon”. Met die positieve ingesteldheid ben ik dan mee met mijn collega, Kris Van Der Coelden, naar het dossier gaan kijken en ik moet zeggen, dat ik u op dit moment geen pluimen kan geven. Wat mij toch echt wel dwarszit – en ik heb het ook al gezegd aan schepen De Bruyne – allé, dat ge hier in oktober met een uitgestreken gezicht van niets weet, maar jullie zijn in mei – schepen De Bruyne en schepen Buysrogge – in mei al gaan praten met private partners. Oké, het dossier moest voorbereid worden. Maar wat ik zeer raar vind – en ik richt mij ook naar de stadssecretaris – dat dan in heel dat dossier geen mail, geen brief ... Hoe hebben jullie die gecontacteerd? Zijn die hier per toeval langsgekomen? Niets, niets, niets. Allé, dat voedt het wantrouwen. Ik zeg niet dat daar dingen verkeerd gebeurd zijn, maar allé, waarom zeggen jullie dat niet. Waarom moet dat zo in het geheim gebeuren en waarom vind ik niets, niets, niets van al die contacten in het dossier? Dat is geen goeie zaak. Dus ik zou heel concreet willen voorstellen, schepen – voor de rest sluit ik mij aan bij alles wat hier al gezegd is – van allé, probeer het over een andere boeg te gooien én waarom zouden we die mensen, die jullie dan gesproken hebben, maar ook de andere suggesties, waarom zou je die eens niet uitnodigen in uw commissie van januari? Dat is mijn concreet voorstel. Ik denk dat dat, anders gaat dat iets zijn, dat heel dat dossier gaat meeslepen. Het vertrouwen is zoek. En dat hoort niet zo te zijn. Want eigenlijk willen we allemaal een zwembad. Dus het is aan u, zoals Kris al zei, allé, wilt ge een poging doen om dat vertrouwen te herstellen – ik richt mij ook naar schepen De Bruyne – want ik heb u dat ook persoonlijk gezegd, dat ik dat echt, echt erg vind dat er zo gewerkt wordt. Dus ik hoop dat u op mijn suggestie kan ingaan.

VOORZITTER: Goed. Dan geef ik het woord aan schepen Buysrogge. Ah, excuseer.

BATS: Ik dacht eigenlijk dat het al vroeger ging gezegd zijn, maar het gaat eigenlijk over het pleidooi om toch twee zwembaden te houden. In die zin dat, het is een publieksbad, het is een scholenbad, maar vooral ook een clubbad nu, Sinbad. En het heeft een beperkte, het heeft beperkte openingstijden voor het publiek, waardoor clubs voldoende en heel vaak het zwembad in gesloten toestand aantreffen om wedstrijden te zwemmen of te spelen als het over de waterpolo gaat of nog andere dingen. Nu, ik vraag mij gewoon af, het is niet omdat ge plots een heel groot zwembad hebt, dat dat zomaar dicht kan om wedstrijden te zwemmen en te spelen. Ik heb geen idee over hoeveel vrijdagavonden, zaterdagavonden en zondagen het gaat, maar echt heel vaak is het zwembad dicht voor een wedstrijd. Of dat dan een zwembad van 50 m is, van 150 m, van 87 banen, als daar een wedstrijd bezig is, kan dat zwembad niet open zijn. Ik denk niet dat een private partner het zomaar fijn vindt als ieder weekend dat zwembad een paar keer dicht is. Dus òf de clubs zijn de dupe òf het zwembad wil niet mee. Enfin, het is gewoon maar iets dat ik wil meegeven. En wat het pleidooi versterkt om dat tweede zwembad puur alleen al was het alleen voor die dingen, voor scholen en clubs, open te houden om dat geen probleem te laten zijn. Voilà.

VOORZITTER: Goed. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Dank u wel. Dank u wel, collega's, voor de vele interessante opmerkingen. Niet alles was altijd even juist, maar goed. Dat gaat zo zeker in de politiek. Tot daaraan toe. Het nadeel van de verschillende tussenkomsten is ook, dat het moeilijk is om thematisch te werken in mijn antwoorden. Dus ik ga gewoon proberen om min of meer op basis van wie is tussengekomen, daar de relevante punten – als er concrete vragen zijn gesteld – de relevante punten eruit te halen en een antwoord op te formuleren. Ik ga ook misschien hier en daar wel een aantal – hoe zeggen ze dat – fantasmen die leven in hoofden van sommigen, om dat wat uit de wereld te helpen. Want niet alles is correct, wat hier gezegd is geworden. Frans, uw eerste opmerking van ja, we zitten ... Allé, uw teneur was eigenlijk – sorry als ik u wat verkeerd citeer – dat we eigenlijk in een hypermodern huidig zwembad zitten en dat dat nog maar recent volledig verbouwd is geworden. Allé, het is een gebouw, het blijft een gebouw van in de jaren '50, waar inderdaad die middenkant is gerenoveerd, maar ge blijft nog altijd in een verouderde context zitten. Wat ook naar energie, naar duurzaamheid echt geen lachertje is. Ik sluit mij daar ook aan bij de opmerkingen, die Bart Foubert geformuleerd heeft. Een 50 m-bad, wat biedt dat ook aan extra ruimten? Er zijn op dit moment enorm veel, echt wel heel goeie technieken van beweegbare bodems, waar echt veel mee mogelijk is. Wat ge vroeger had, was dat de bodem, dat het aan de zijkant bewoog. Nu hebt ge, allé, alles komt uit het water.

Ge kunt het zo gek niet bedenken of het is er, om ervoor te zorgen – want dat is dan de doelstelling natuurlijk – dat er echt wel meer baantjes ter beschikking zijn. Om ervoor te zorgen, dat ge dat 50 m-bad, dat ge dat beter kunt opdelen. Dat ge zowel langs de bovenkant als met beweegbare bodems werkt. Allé, er is eigenlijk heel veel mogelijk. En dat gaat ook verder uitgewerkt worden om ervoor te zorgen, dat er effectief ook meer kan gezwommen worden, dat die publieksuren ferm uitgebreid kunnen worden, maar dat er tegelijkertijd ook de clubs en de scholen niet de dupe van kunnen zijn. U verwijt, Frans, van ja, er zijn de afgelopen periode geen gesprekken geweest met de scholen. Nu, ik kan u wel zeggen, dat de afgelopen jaren ik op een systematische basis samenzat met de scholen. Elk jaar is er een structureel overleg in het kader van een opmaak van de kalendervergadering voor het zwembad. Dat zijn heroïsche vergaderingen, ik kan u dat zeggen. Maar allé, ook daar is er telkens aangekondigd – nee, is er niet telkens aangekondigd, ik moet het anders zeggen – op het moment dat we daar ons beleidsdoelstelling, nl. de creatie van meer zwembadwater, dat we dat daar bekendmaakten, dat dat er in heel goeie aarde viel. Dus is daar consultatie met de scholen geweest? Ja, op die manier wel. En ook de afgelopen jaren kan ik u zeggen, dat de kritiek over het tekort aan baantjes door de scholen op hun gekende manier geformuleerd werd. Dan uw, de opmerkingen, allé, ik zit eigenlijk wat verveeld, moet ik zeggen, met een aantal kritieken die er gekomen zijn op het locatieonderzoek. Hadden we het locatieonderzoek uitbesteed, dan was ongetwijfeld de kritiek geweest van allé, hebt ge geen kennis in huis om dat zelf te doen, moet dat weer zoveel geld kosten om er een bureau op te zetten, ge kunt dat toch zelf. Nu is er iemand binnen de organisatie, die dat in volle autonomie – ik heb het in mijn inleiding beklemtoond, ik beklemtoon dat hier opnieuw – dus wie zegt – neem de handschoen op als het u past of trekke de handschoen aan als het u past – wie gezegd heeft of wie stelt dat dat locatieonderzoek gestuurd is geworden door de politiek, door het college – en Frans, ik zie u knikken – ik pik dit niet. Dit is onjuist, fundamenteel onjuist. Die man, die heeft dat in volle autonomie gedaan. Ook de parameters, de criteria, de parameters en de criteria die hij daar toegepast heeft, heeft hij in volle autonomie bepaald. Net zoals bv. die parameter van 2,5 km is iets dat de planoloog zelf beslist heeft om op die manier te werken. Dus niet de politiek heeft ervoor gezorgd dat er op basis van dat locatieonderzoek automatisch bewezen kon worden, dat ... Neen! Jos, uw, de participatie – u vraagt van ja, participatie met betrekking tot de zwembadkeuzes en die minimale invulling – uiteraard gaan we daar verder mee aan de slag om daar echt wel fijn te kunnen stemmen van wat zijn nu de verschillende behoeften. En de doelgroepen staan beschreven.

Als het onvoldoende uit de omschrijving van de doelgroepen afgeleid kan worden, het is wel natuurlijk ook de bedoeling om die potentiële zwemmers, dus met andere woorden de zwemmers die nu niet gaan zwemmen, maar ook de zwemmers die nu elders gaan zwemmen, om die mee te proberen betrekken en proberen te vatten, dat we die mee kunnen nemen in het verhaal. Farys, heb je daarmee samengezeten? Daar hebben we niet mee samengezeten. We hebben hen laten weten dat, allé, ik heb hen laten weten dat dat onze beleidsdoelstelling was. Maar ze hebben daar niet op gereageerd. Ze weten er wel van, maar ze hebben geen afspraak gevraagd of daar is niet verder op gewerkt. Met betrekking tot de provincie is er geen formeel standpunt van de provincie – er waren meerdere vragen over de provincie hé – geen formeel standpunt dat ze niet willen investeren in het zwembad. Dat hebben ze niet. Weet wel – en het is aan de provincie om er verder over te communiceren – dat de provincie ook budgetbesprekingen gehad heeft en ook daar plannen heeft met De Ster. Maar het is aan hen om er verder over te communiceren. In die plannen zit dat zwembad niet bij. Zij richten zich daar op een heel aantal strategische belangrijke keuzes, ook voor de sporter in de ruime omgeving van Sint-Niklaas. Zijn de Wase burgemeesters betrokken? Voor zover ik weet, zijn de Wase burgemeesters niet formeel gevat door een vraag van ons. Wat ik wel gedaan heb, we hebben een burensportdienst heet dat en dat is een overleg tussen de schepenen van sport van de burensportdienst, dus van het Waasland met andere woorden, heb ik daar ook vorige maand het idee dat we hebben, heb ik dat daar toegelicht en heb ik daar ook de hand uitgereikt om met besturen samen te werken. Nu, allé, ik heb op dat vlak ook nog niet al te veel positieve reacties kunnen vernemen. Maar ik heb dat wel gedaan. Wat we ook gaan doen, was ook – ik weet niet wie daarrond, ah, Jef Maes was dat omdat dat gaat over samenwerking met andere gemeentebesturen en de mogelijkheid naar subsidiëring – ge hebt inderdaad de subsidie van bovenlokale sportinfrastructuur. Ook dat gaan we natuurlijk verder onderzoeken. Als we beroep kunnen doen op die subsidiëring - en voor zover dat ik het weet, is een PPS-constructie daar geen belemmering – gaan we dat zeker ook verder onderzoeken. Als we die subsidie kunnen trekken, gaan we dat zeker ook doen. Ik denk ook eerlijk gezegd, dat we daar ook andere gemeentebesturen voor kunnen overhalen om dat pleidooi mee te ondersteunen om er ook voor te kunnen zorgen, dat het effectief wel bovenlokaal is. Jos, uw suggestie met betrekking tot de verkoop van Sinbad eventueel en die gemengde constructie bovenbouw, onderbouw. Wat we gezegd hebben van ja, we moeten in de toekomst nagaan wat gaan we met die site doen. Verkoop is wat ons betreft ook allé, is dat de voorkeerpiste waarop gewerkt kan worden.

Ik moet ook voor de volledigheid zeggen, dat we met eventuele inkomsten van die verkoop van Sinbad – ik weet niet wie dat vroeg of die geraamd zijn of niet – dat is niet geraamd. Maar met die inkomsten is in dit project ook nog geen rekening gehouden. Dus het is niet dat we daar sowieso al rekeninghouden met mogelijke inkomsten van verkoop. Dat doen we dus niet. Hoe we er verder mee gaan omgaan - dat zit niet in de meerjarenplanning – hoe we er verder mee gaan omgaan, suggesties op dat vlak zijn ook zeker welkom. De doelgroep Sint-Niklazenaren heb ik gezegd. Kris, met betrekking tot ... Ola, geen probleem. Kris, met betrekking tot ja, uw kritiek op het inzagerecht, ik hoop dat ge mij vergeeft, maar daar ga ik nu niet al te veel op reageren. Ik ken ook de exacte inhoud van, ik heb uw klacht ook zelf nog niet gezien. Ik weet ook niet hoe de toezichthouder daarnaar kijkt. Het is voor mij moeilijk om daarop te reageren. Ik denk dat we daar in een ja, in een tegengestelde relatie zitten, die we misschien hadden kunnen vermijden. Misschien is het nog te vermijden, ik weet het niet. Alleszins, ik denk niet dat het nu aan mij is om daarop te reageren. Maar ik wil wel uw – mag ik het verdachtmakingen noemen, het is een gevaarlijk woord wat ik in de mond neem – maar ge hebt een aantal dingen gezegd, dat ge gehoord hebt dat er door één van die exploitanten de vraag was gesteld of opgelegd van ja, het ging dan concreet en het waren er twee, het mag niet op De Ster komen en de keuze voor één of twee zwembaden. Dat is niet juist hé. Dus die verdachtmakingen – sorry, dat ik het nog eens verdachtmakingen noem – dat klopt niet. Het is niet zo, dat er door wie dan ook, in een gesprek met een private exploitant, dat eruit gebleken is dat we moeten gaan voor één zwembad, want dat hij het anders niet doet of dat als we ervoor zouden kiezen dat we het op De Ster zouden doen, dat hij dan niet meedoet. Dat is niet gezegd. Dus die stelling – ik zal het iets neutraler formuleren – die klopt niet. Uw suggesties met betrekking tot begeleidingstraject voor personeel ... (overschakelen naar bandopname 5) ... gaan we uiteraard ter harte nemen. Het is onze bedoeling om, allé, we hebben ook minstens 4 jaar hé, want we hebben die datum van maart 2024 misschien ietwat naïef, misschien ietwat voluntaristisch naar voorgeschoven als een richtdatum. Ik ben er vast van overtuigd, dat we erin gaan slagen om die datum te halen. Maar dat betekent ook wel, dat we minstens die 4 jaar de tijd hebben om in overleg, in dialoog met die medewerkers, zowel in groep als individueel te bekijken wat voor hem of voor haar de beste oplossing is. Wat voor ons ook natuurlijk van belang is, dat is dat we ervoor kunnen zorgen, dat we gedurende die jaren nog met een goed operationeel, functioneel zwembad zitten. Maar op dat vlak ook heb ik alle vertrouwen in de personeelsleden. Dan uw suggesties, opmerkingen in zaken die we moeten meenemen met betrekking tot de mobiliteit in de buurt. Dat moet verder uitgewerkt worden, dat zal verder uitgewerkt worden.

Allé, het zijn meerdere vragen hé over de mobiliteit in de buurt. Het is net onze bedoeling om met heel het project een prachtige meerwaarde te geven aan de buurt. Met die Puyenbokesite, dat nu een afgesloten site is, dat we die openmaken, toegankelijk maken, ook voor individuen doorwaadbaar te maken. Dat we er groen, dat we er bos aankoppelen. We moeten ook aan het openbaar domein moeten we ook wat doen. Dus aan de straatkant, daar moet ook wat aan gebeuren. En dat moet ook in een integraal plaatje bekeken worden. We willen er ook samen met jullie verder over nadenken - ik kijk ook wat naar Carl op dat vlak - om te zien hoe we dat verder kunnen aanpakken. En we willen er in dialoog – ik noem het nog altijd participatie, Kris – we willen er in participatie gaan met de buurt om te zien hoe we dat verder aanpakken. Uw onzekerheid, ongerustheid personeel heb ik daarjuist beantwoord. En het verwachtingspatroon, dat we gecreëerd hebben bij de gebruikers, ja, het is aan ons om ervoor te zorgen dat we dat kunnen waarmaken. Uw slotconclusie, Kris, is dat je zei van ja, er zijn twee opties. Ofwel gaat het college zijn gang, optie één. Ofwel zoeken we samen naar een draagvlak en dat is dat bij wijze van stemming van de tekst die hier vanavond voorligt. En dan koppel je er eigenlijk een uitgestoken hand aan, dat je zegt van als je voor die tweede optie kiest, dan heb je aan ons een bondgenoot. Maar het komt mij eerlijk gezegd wat over als een uitgestoken hand, waar toch wel wat pieken, wat doornen opzitten. Alsof dat die optie één, nl. het traject zoals dat wij ervoor gekozen hebben en wat we ook in de strategische meerjarenplanning aan jullie voorleggen, alsof dat die piste per definitie leidt tot constructie, nee, tot zware negatieve oppositie, ik zal het zo formuleren. En dat dat leidt tot allé, tot die klacht. Maar goed, dat zien we wel hoe dat behandeld wordt. Maar dat dat leidt tot hardere oppositie. Ik mag hopen, stel dat we gaan voor die optie één – wat mijn voorkeursscenario is – dat we er toch in kunnen slagen om die dialoog misschien op een volwassener manier dan tot heden gebeurd is, maar dat we er toch in kunnen slagen om die volwassen dialoog te kunnen voeren over de grenzen van meerderheid en oppositie heen. Ik wil er ook samen met jullie nog verder over nadenken hoe we dat dan effectief ook kunnen realiseren. En dat we er ook van elkaar goed weten wat we nu juist verstaan onder die vorm van samenwerking, die we dan in de nabije toekomst verder willen uitdokteren. Jef, ja, niet alles zit alles even dicht tegen de waarheid wat ge daar zegt hoor. Ge zegt het is een prestigeproject. Er zijn er al zoveel geweest, prestigeproject. Maar dat is niet zo hé. Allé, ik bedoel als we de beleidsdoelstelling formuleren meer zwembadwater – en de beleidsdoelstelling of de doelstelling was niet één groot zwembad, dat uitgbaat ging worden door de privé – neen, de doelstelling, die we geformuleerd hebben, was meer zwembadwater. Dat willen we realiseren. En de andere zaken – de locatie, de manier van exploitatie, de noem maar op – dat zijn allemaal manieren om ertoe te geraken.

Maar het was niet onze bedoeling om hier hét grote ambitieuze prestigeproject te hebben, waardoor dat we zeker zijn dat de privé – dus negatief – dat die de grote, allé, winnaar zouden zijn. Nee, we willen echt in functie van de bevolking om ervoor te zorgen dat zwembadwater betaalbaar is, dat dat democratisch is, dat dat toegankelijk is, dat dat in de buurt is van mensen die het juist nodig hebben dat ze kunnen gaan zwemmen. En nee, dat is niet om de sport, het zwemmen uit te bouwen als een elitaire sport. Allé, wat ... Uw slotopmerking sloeg echt nergens op. Dus hoegenaamd niet. We willen er juist voor zorgen, dat dat heel democratisch is. En als ge er trouwens ook zei van ja, de PPS – ge citeerde daar een bepaald artikel uit het vak-tijdschrift Apache – dus dat die PPS louter op basis van budgetten zou zijn, dat is dus niet juist. Ik heb daarjuist 5 voordelen gegeven. Het budgettaire is er een element van. Maar dat is niet het enige. Ge hebt er ook nog een aantal technische vragen gesteld met die waarborgrege-ling en zo. Dat is juist de bedoeling, dat we dat ook verder, dat we er ons juridisch verder, allé, dat we dat laten onderbouwen waar we er naartoe willen. Subsidiemogelijkheden heb ik daarjuist gezegd. Christel, ja, het wrange gevoel enerzijds dat ge wat hebt over allé, de moge-lijke interpretatie dat er allé, dat er iets zou zijn, dat is er niet. Voor alle duidelijkheid, ik ont-ken dat ten stelligste. En u, allé, ik heb uw opmerking ook geïnterpreteerd als een uitgestoken hand, een positief uitgestoken hand, zonder pinnen, zonder ... Nee, nee, zo heb ik het ook niet geïnterpreteerd. Om na te denken hoe we de komende maanden – Julien, ik kijk misschien ook eens naar u ...

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BUYSROGGE: Ja, maar dat we eens goed kijken hoe we heel dat project, waar het PPS-verhaal één deel van is. Wacht, wie moeten we uitnodigen? Allemaal?

GEERTS: Die u gesproken hebt en waarvan we geen enkel tracé vinden in het dossier. Dus nogmaals mijn vraag, hoe zijn die uitgenodigd, wie is uitgenodigd en wat is daar besproken. En u kan alleen maar dat wantrouwen wegnemen hier door hen uit te nodigen hier, dat wij dat dan ook eens horen hé.

BUYSROGGE: Welja, we moeten er goed over nadenken hoe we met heel het traject verder ... En wat mij betreft, kan dat zeker hé om op een gegeven moment een aantal ... Maar ik wil er ook voor zorgen, dat men daar ...

(door elkaar gepraat, onverstaanbaar)

BUYSROGGE: Dat zou ik moeten navragen bij TSB (?). Ik denk het niet, maar ... Ik wil mij er wel eens bij TSB (?) verder over beraden over hoe die gevormd zijn.

Maar we moeten er, allé, we hebben er denk ik alle baat bij, dat we de volgende maanden op een goeie manier in de commissie of in de gemeenteraad in heel dat traject verder onder de loep nemen om ervoor ... En het PPS-aspect is er één van hé, maar dat is toch niet het enige hé. Dus laat er ons samen over nadenken hoe we dat kunnen aanpakken. Ilse tot slot, uw opmerking, ja, het mag natuurlijk niet de bedoeling zijn als we meer zwembad creëren, dat dat ervoor zorgt dat wij eigenlijk ook ons doel ... Dus daar moeten we zien hoe we het verder aanpakken. Het zwembad is ook dikwijls gesloten, niet in functie van wedstrijden, maar ook omdat er trainingen zijn door clubs. En daarom en op die moment kunnen er wel ... Vanuit trainingen kun je combineren hé, het is daarmee. Dus we moeten dat goed verder uitdokteren in de verdere realisatie van het project. Maar uw opmerking is terecht.

BATS: Ja, nee, misschien kunnen we gewoon starten met eens op te lijsten hoeveel keer dat dat nu eigenlijk is. Want daar heb ik zelf ook geen idee van hoor.

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Maes en daarna mijnheer Van Der Coelden.

MAES: Ja, schepen, bedankt voor de antwoorden. Maar ik wil toch wel vragen, als u zegt het is niet vanuit het uitgangspunt, vanuit het prestigeproject, van we willen één zwembad met één privépartner, dan zou ik u willen vragen waarom zijn al die andere pistes niet opgelijst. Hoeveel kost het om een zwembad in eigen beheer te gaan bouwen? Zet dat eens op rij. Hoeveel kost dan de exploitatie? Hoeveel kost het om samen met verschillende andere partners te gaan werken? Ge kunt daar eventueel ook iemand als we mensen uitnodigen, iemand van Hasselt bv. uitnodigen om eens te spreken hoe zij het hebben gedaan. Dus al die andere pistes, samenwerking met de provincie. Als u zegt ja, de provincie, die heeft geen echt standpunt ingenomen. Ja, natuurlijk. Wie is de vragende partij? Dat is de stad. Dus daar moet toch het initiatief van uitgaan. Ook dat, denk ik, dat eigenlijk niet goed is onderzocht. En vandaar dat ik zeg van ja, er is vertrokken van één piste, want alle andere pistes zijn niet deftig onderzocht. En dat is duidelijk een aanduiding omdat die niet in heel die strategische nota of in alle andere nota's – het maakt niet uit in welke nota's – dat daar geen uitgebreide analyse van is gemaakt en kostberekening is van gemaakt van voor- en nadelen. En dat willen wij zien. En dan kan je keuzes gaan maken. Maar nu is er een keuze gemaakt vooraleer dat er eigenlijk een echte serieuze vergelijking is gemaakt.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Kort, voorzitter. Ik had mij eerlijk gezegd, schepen, ook niet de illusie gemaakt, dat u vanavond ineens de grote verzoening ging zijn tussen ons. Alleen wil ik toch het volgende meegeven.

Allé, ik denk dat heel dit dossier is en zal voor ons ook een leerproces zijn. Allé, we hebben daar nu al veel over geleerd over dat zwembadwater. We gaan dat nog doen. En ik denk dat er ook van onze kant uit wel een bereidheid is om daar ook bij tijd en wijle onze mening aan te passen aan de informatie, die wij krijgen. Als er op een afdoende manier duidelijk kan gemaakt worden, dat Puyenbeke die mobiliteit wel aankan, awel ja, dan zullen wij dat zien. En dan zullen wij ons daarbij neerleggen. Als er goeie oplossingen zijn voor het personeel, dan zullen wij dat zien en dan zullen wij dat ook kunnen erkennen. Maar ik hoop, schepen – en daar ben ik niet gerustgesteld in het debat van vandaag – ik hoop dat er ook in hoofde van het college een bereidheid is om van heel dit proces een stukje een leerproces te maken, waarbij dat ge ook soms eens bereid zijt op een aantal keuzes, die gemaakt zijn, terug te komen. Allé, ge moet daar niet op antwoorden, maar ik heb hier vanavond goeie argumenten gehoord om heel die keuze om het Sinbad te sluiten en te kiezen voor één grote locatie op Puyenbeke, om daar op zijn minst toch een paar vraagtekens bij te zetten. Ilse heeft daar zinnige dingen gezegd. Jef Maes heeft hier zinnige dingen gezegd. Als ge ziet wat Rozebroeken, waar ze zo'n 50 m-zwembad hebben met een beweegbare bodem en een muur die ge kunt zetten, als ge ziet dat dat de stad Gent 3,25 miljoen euro per jaar kost als exploitatiekost, allé, dan denk ik dat er redenen moeten zijn waarop dat het college bereid is om toch allé, voortdurend zichzelf kritisch in vraag te stellen en desnoods ook op een aantal genomen keuzes terug te komen. Jullie zullen dat doen vanuit jullie positie als meerderheid. Wij zullen dat kritisch bekijken als oppositie. We zullen er elk onze rol inspelen, maar die openheid van geest, die denk ik dat zowel in het debat als in de besluitvorming moet kunnen blijven bestaan.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. Mijnheer De Meyer vroeg ook nog het woord. En mijnheer Wymeersch.

DE MEYER: Ja, we kunnen eindeloos discussiëren om elkaar te overtuigen, maar dit zal niet zoveel uithalen vanavond, vrees ik. Een paar suggesties nog. In verband met de locatie. Ik heb gezegd, we willen dit benaderen met open vizier. Schepen, ge zegt er is impliciet contact geweest met de scholen daarover. Wel, ik vraag eigenlijk dat er expliciet contact met de scholen zou zijn. En dat aan de scholen ook gevraagd wordt “wat zijn de argumenten voor Puyenbeke, tegen Puyenbeke, wat zijn de argumenten voor De Ster, wat zijn de argumenten tegen De Ster”. Dat dat expliciet zou voorgelegd worden. Er zijn vele contacten geweest met privépartners. Ik verwijt u dat niet. Maar wat mij dan enorm verbaast, dat is eigenlijk dat met Farys, wat een intercommunale is, die steden en gemeenten ondersteunt voor sportinfrastructuur, geen enkel contact geweest is. Ge zegt ze zouden zelf met ons contact kunnen opgenomen hebben.

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEYER: Maar hebt ge gevraagd om effectief te reageren en een onderhoud te hebben? Hebt ge hen uitgenodigd om naar hier te komen of hebt ge gevraagd als u daar naartoe kan gaan? Zelfs als het nog niet gebeurd is, dan dring ik toch aan dat dit gesprek zou plaatshebben. Ik heb niet alleen goed geluisterd naar de collega's, die tussengekomen zijn, maar ik heb ook naar u geluisterd, schepen. En eigenlijk hebt ge heel wat argumenten aangebracht om de motie, die we straks zullen ter stemming voorleggen, hebt ge zelf heel wat argumenten aangebracht om die goed te keuren. Ik kijk uit naar uw stemhouding en uiteraard ook van de collega's.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Een paar kleine opmerkingen en dan een slotbemerking. Ik stel vast, mijnheer de schepen, dat – en ik refereer naar de tussenkomst van collega Van Der Coelden, waar hij gewag maakte van een onvolledig dossier of onvolledige dossiers, documenten die nog niet aan de raadsleden zijn overgemaakt – dat u daar inderdaad niet op ingaat en dat wij inderdaad de zogenaamd ontbrekende dossiers, waarvan u niet ontkent dat ze bestaan, dat wij die alsnog niet kunnen krijgen, één. Twee, u ontkent dat het in de keuze van de locatie, dat het een beetje doorgestoken kaart zou geweest zijn van in het begin om bepaalde locaties, om ze niet te noemen, a fortiori uit te sluiten. U zegt van ja, de man in kwestie of de vrouw in kwestie – het gaat dus over de man in kwestie – heeft dat zeer onafhankelijk onderzocht. Daar twijfel ik niet aan. Maar de vraag was, wie heeft de criteria bepaald en op welke basis zijn die criteria bepaald waarop deze man is tewerk gegaan? Het ging expliciet over die 2,5 km. Het ging hem over het zogenaamde centrum van de stad. Daar bent u niet op ingegaan en daar blijf ik op mijn honger zitten. En ik blijf erbij, men heeft willen bewijzen en men heeft bewezen wat men wilde bewijzen. Ten laatste, u zegt van laten we nu eens samen nadenken. En dat is hetgeen dat wij vanuit de oppositie elk in zijn bewoordingen eigenlijk heeft naar voorgebracht. En ik vind het dan straf, dat u oproept om samen na te denken rond dit dossier, terwijl u zelf eigenlijk al maanden aan het nadenken bent. Niet alleen aan het nadenken, maar zelfs al beslissingen hebt genomen, zonder samen te laten nadenken. Dus hetgeen dat wij nu vragen in onze motie vanuit de oppositiepartijen, alle vier samen en op een uitstekende manier gevat door collega Uytendhouwen en ingediend, is om samen nu na te denken, maar dat kan alleen maar als de eerste belangrijke stap gezet wordt en dat u geen verder gevolg geeft aan de beslissing, die u op 4 november hebt genomen. En ik weet niet of heel veel collega's uit de meerderheid de tekst van de motie goed hebben gelezen ... Ja, maar ge moogt ze wel eens lezen hé. Of kun je ...

BAECK: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Ge moogt hier al eens een motie lezen hé, collega. Ge moogt al eens een motie lezen hé. Of als het u niet interesseert. Maar ge spreekt over samenwerking ... Ten eerste, het werkwoord werken, dat weet ik niet of ge dat goed kent, hé vriend.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, gaat u verder met uw ja, met uw slotbemerking.

WYMEERSCH: Dat is maar een detail. Het is daarom, mijnheer Baeck, ik zal ze voorlezen de motie hé. Ja, Johan zal ze voorlezen, goed. Dan zult u zien, dan zult u zien hoe evenwichtig die is opgesteld en dat dit de basis kan zijn naar, na de goedkeuring van deze motie, om in te gaan op uw oproep, schepen, om inderdaad samen na te denken. Anders is uw oproep van daarjuist een leeg vat en gebakken lucht. Ik zal de eer van Johan op mij nemen. Kunnen de collega's van Groen lezen wat er ingediend is? Goed.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch!

WYMEERSCH: Ja, maar ja. Anders natuurlijk, ik wil beroep doen op de voorzitter van de gemeenteraad om nog de tekst even voor te lezen, dat men duidelijk weet wat men stemt of niet stemt.

VOORZITTER: Ik heb het zeker gelezen. Ik veronderstel ...

WYMEERSCH: Nee, nee, maar ik doe een oproep aan u dat u voorleest, dat men zeker weet hier in de raadzaal wat men stemt of wat men niet stemt.

VOORZITTER: Ik denk dat de motie op tijd binnen was en dat iedereen de gelegenheid heeft gehad.

WYMEERSCH: Ja maar, mevrouw de voorzitter, u bent voorzitter van deze raad. Ik doe als voorzitter beroep op u om dit te doen. Een voorstel van beslissing.

VOORZITTER: Allé ja, dat heb ik hier voor andere dingen ook nog niet gedaan. Ik denk dat ...

WYMEERSCH: Ja, maar ge hebt dat nog nooit niet meegemaakt dit ook hé.

VOORZITTER: Toch wel al moties of toch al ...

WYMEERSCH: Nee, nee, dit is een motie van beslissing, ingediend door de gezamenlijke oppositie.

VOORZITTER: Maar, mijnheer Wymeersch, ik geef aan u de eer om het te lezen. Het is uw ...

WYMEERSCH: Het is goed. Dus de club van ... Ja, weer eens gebuisd.

VOORZITTER: Goed, als ... Wordt ze gelezen of wordt ze niet gelezen?

WYMEERSCH: Ik doe een oproep aan u en ik vraag het aan u om ze te lezen. En u weigert van ze te lezen als voorzitter van deze gemeenteraad.

VOORZITTER: Ik stel voor, dat we overgaan tot de stemming.

GEERTS: Ik vind dat wel raar, dat u onmiddellijk zegt “we gaan overgaan tot de stemming”. Dat er hier niemand van de meerderheid nog eens met elkaar moet afspreken. Dus eigenlijk is het signaal wat jullie ook gezegd hebben vanavond, dat zal ons worst wezen. Ge had op zijn minst misschien het respect kunnen betonen om 2 minuten te schorsen en op zijn minst doen alsof ge er nog even over wou nadenken. Nu is het stemming en niemand moet dit bespreken.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Foubert.

FOUBERT: Ik vind dat hier wel straf, dat hier met woorden als respect gesmeten wordt. Alleen al de manier waarop deze gemeenteraad tot stand kwam. Alleen al de manier, waarop dat wij hier altijd als Groen met de vinger gewezen worden. De manier waarop dat wij aangewezen worden, dan moet ik zelfs niet horen wat die motie inhoudt. Ik stem sowieso de motie tegen. Alleen al de manier waarop dit allemaal tot stand komt hé! Echt, het is een schande!

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Dat betekent wat voor een klein ventje dat gij zijt. Wat voor een klein ventje dat gij zijt! Inhoudsloos!

(door elkaar gepraat, onverstaanbaar)

GEERTS: Ik vond, mevrouw de voorzitter, en ik heb het daarnet nog tegen mijn collega Ilse Bats gezegd, ik vond dat eigenlijk iedereen met heel veel sereniteit is tussengekomen. Ik heb al lachend verwezen naar bepaalde mensen uit de vorige legislatuur, dat we ze soms wel even missen. Dus ik vind nu wel, allé, voor de mensen die zeggen dat hier geen respect was, ik vind dat de meeste collega's met heel veel respect hun bekommernissen en hun vragen over dit dossier toch verwoord hebben. Dus om nu, allé, dat zomaar allemaal weg te schuiven, dat vind ik nu toch echt wel iets te gemakkelijk.

VOORZITTER: Goed. Is er iemand, die nog een opmerking heeft? Nee, maar ik stel de vraag en ik wil dat ze ook beantwoord wordt. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor de motie, die voorligt? Dat is de voltallige oppositie. Wie stemt tegen de motie? Dat is de meerderheid. En wie onthoudt zich? Niemand. Goed, dan sluit ik de zitting als er geen bedenkingen meer zijn.

---ooOoo---